

KORONAVIRUS I HRISTOS

DŽON PAJPER

DRUGE KNJIGE DŽONA PAJPERA

The Dangerous Duty of Delight

Desiring God

Don't Waste Your Life

Fifty Reasons Why Jesus Came to Die

God Is the Gospel

A Hunger for God

Let the Nations Be Glad!

The Pleasures of God

Reading the Bible Supernaturally

Seeing and Savoring Jesus Christ

Spectacular Sins

A Sweet and Bitter Providence

What Jesus Demands from the World

When I Don't Desire God

Why I Love the Apostle Paul

KORONAVIRUS I HRISTOS

DŽON PAJPER

PROJEKATIMOTEJ

Naslov izvornika:
Coronavirus and Christ
Kopirajt © 2020 Desiring God Foundation

Izdavač:
Crossway
1300 Crescent Street
Wheaton, Illinois 60187

Izdavačko pravo za Srbiju:
Hrišćansko udruženje „Projekat Timotej“
tel.: +381 69/712-470
projekattimotej@gmail.com
www.projekat-timotej.org

Za izdavača: Riste Micev
Prevod: Igor Mudri
Lektura i korektura: Maja Lilić
Prelom teksta: Matej Delač
Dizajn korica: Renato Stupar

ISBN-978-86-81162-14-9

Ukoliko nije drugačije naznačeno, svi delovi Svetog pisma preuzeti su iz prevoda Đure Daničića za Stari zavet, odnosno Emilijana Čarnića za Novi zavet.

SADRŽAJ

OKOLNOSTI: KORONAVIRUS

7

PRVI DEO: BOG KOJI IMA VLAST NAD KORONAVIRUSOM

1.	PRIĐITE K STENI	11
2.	ČVRSTI TEMELJ	19
3.	PRAVEDNA STENA	25
4.	SUVEREN NAD SVIME	31
5.	LEPOTA NJEGOVE VLASTI	37

DRUGI DEO: ŠTA BOG RADI POSREDSTVOM KORONAVIRUSA?

6.	UVODNA RAZMIŠLJANJA: VIDETI I UKAZATI	45
7.	OSLIKAVANJE MORALNOG UŽASA	49
8.	DOLAZAK POSEBNOG BOŽANSKOG SUDA	55
9.	PRIPREMA ZA DRUGI HRISTOV DOLAZAK	59
10.	USAGLAŠAVANJE NAŠEG ŽIVOTA SA BESKRAJNOM HRISTOVOM VREDNOŠĆU	63
11.	SPOSOBNOST DA ČINIMO DOBRA DELA UPRKOS OPASNOSTI	71
	SLOBODA DA SE DOSEGNU NARODI	79

ZAVRŠNA MOLITVA

82

INDEKS STIHOVA IZ SVETOG PISMA

84

OKOLNOSTI: KORONAVIRUS

Pišem ovu kratku knjigu krajem marta 2020. godine, na početku globalne pandemije poznate kao koronavirus, ili stručno, „koronovirusna bolest 2019“ (skraćeno COVID-19). Ovaj virus zahvata pluća, a u najgorim slučajevima uzrokuje smrt gušenjem.

Prvi smrtni slučaj od koronavirusa prijavljen je u Kini 11. januara 2020. Na dan kad ovo pišem, zaražene su stotine hiljada ljudi, a desetine hiljada je umrlo. Još nije pronađen lek.

Do trenutka kad ovo budete čitali, znaćete daleko više od mene o tome kako se stvari razvijaju. Stoga ne moram detaljno da govorim o merama preduzetim da se uspori širenje, niti o ekonomskim posledicama. Društvena okupljanja, putovanja, konferencije, crkveni sastanci, pozorišta, sportski događaji i preduzeća su skoro u stanju mirovanja.

Ovakva situacija nije bez presedana – bilo da govorimo o celom svetu ili samo o Americi. Za vreme globalne epidemije španske groznice 1918, prema procenama Centra za kontrolu i prevenciju bolesti, umrlo je 50 miliona ljudi širom sveta. Od toga, preko petsto hiljada u Sjedinjenim Državama. Ljudi bi

osetili simptome ujutru a do večeri bi već bili mrtvi. Tela su bila sakupljana ispred kuća i prevožena do grobova koje su iskopali buldožeri. Jedan čovek je bio upucan jer nije nosio masku. Škole su bile zatvorene. Propovednici su govorili o kraju sveta.

Presedani, naravno, ništa ne dokazuju. Prošlost je upozorenje, a ne sADBINA. Pa ipak, ovo je vreme kada se krhkost ovog sveta može osetiti. Naizgled čvrsti temelji se lJuljaju. Pitanje koje bi trebalo da postavimo glasi: da li stojimo na Steni, Steni koja *nikada* ne može biti uzdrmana?

PRVI DEO

**BOG KOJI IMA VLAST
NAD KORONAVIRUSOM**

I

PRIĐITE K STENI

Podstaknut sam da pišem jer nemamo sigurnosti ako se uzdamo u naše izglede. Izgledi poput tri procента naspram deset procenata, mlađi naspram starih, ugroženo zdravlje naspram istorije bolesti, seoska sredina naspram gradske, samoizolacija naspram kućnih sastanaka sa prijateljima. Ako se oslanjam na izglede, to nam može doneti malo nade. Ali to nije čvrst oslonac.

Postoji bolji put. Postoji bolji oslonac: Stena sigurnosti umesto peska verovatnoće.

KADA SE POJAVIO RAK

Sećam se kada mi je 21. decembra 2005. rečeno da imam rak prostate. Tokom nekoliko narednih nedelja, svi razgovori koji su se vodili bili su o izgledima: „Kakvi su izgledi ako sačekamo i vidimo šta će biti? Kakvi su izgledi sa lekovima? Kakvi su izgledi sa homeopatskim lečenjem? Kakvi su izgledi sa radikalnom operacijom?“ Moja supruga Noel i ja smo ove brojeve shvatili ozbiljno. Ali uveče bismo se nasmešili jedno drugom i pomislili: „Naša nada nije u izgledima. Naša nada je u Bogu.“

Nismo mislili: „Bog će me sto posto isceliti, dok lekari mogu samo da mi pruže izglede“. Stena o kojoj govorimo je bolja od toga. Da, bolja od isceljenja.

Čak i pre telefonskog poziva od doktora koji mi je rekao da imam rak, Bog me je već na poseban način podsetio na Stenu na kojoj stojim. Posle mog redovnog godišnjeg pregleda, urolog me je pogledao i rekao: „Hteo bih da uradimo biopsiju“.

Stvarno? pomislio sam. „Kada?“

„Odmah sada, ako imate vremena.“

„Naći ću vremena.“

Dok je odlazio da donese aparat, i dok sam se ja presvlačio u tipičnu, neprijatnu bolničku haljinu, imao sam nešto vremena da razmislim o tome šta se dešava. *Dakle, on misli da možda imam rak.* Dok je moja budućnost na ovom svetu počela da mi se menja pred očima, Bog me je podsetio na nešto što sam nedavno pročitao u Bibliji.

BOG JE PROGOVORIO

Želim odmah da budem jasan. Ne čujem glasove. Barem ih nikada do sada nisam čuo. Moje pouzdanje da Bog govorи ukorenjeno je u činjenici da je Biblija njegova reč. (Više o tome u sledećem poglavlju.) On je progovorio jednom zasvagda i još govorи preko svoje Rečи. Biblija, kada se ipravno razume, *jeste* glas Boga.

Evo šta mi je rekao u ordinaciji tog urologa, dok sam čekao na biopsiju koja će potvrditi da imam rak. „Džone Pajperu, ovo nije gnev. Bilo da živiš ili umreš, bićeš sa mnom.“ To je moja parafraza. Evo šta je zaista rekao:

Jer nas Bog nije odredio za gnev, nego da stečemo spasenje posredstvom Gospoda našega Isusa Hrista koji je umro za nas da s njim zajedno živimo – bilo da smo budni, bilo da spavamo (1. Sol. 5:9-10).

Bilo da sam budan ili da spavam – odnosno, bilo da sam živ ili umrem – sa Bogom ču biti živ. Kako je ovo moguće? Ja sam grešnik. Nikada u svom životu nije bilo dana – ni jednog dana – da sam dosegao Božji standard ljubavi i svetosti. Kako je ovo onda moguće? Kako Bog može da kaže: „Ti ćeš, Džone Pajperu, biti sa mnom – bilo da živiš ili umreš“?

Bog čak nije ni sačekao pitanje pre nego što je dao odgovor. To je zbog Isusa. Samo Isusa. Zbog njegove smrti, neće biti gneva prema meni. Ne zbog moje savršenosti. Moji greši, moja krivica i moja kazna pali su na mog Spasitelja, Isusa Hrista. On je „umro za nas“, to njegova reč govori. „Bilo da živiš ili umreš“, govori Bog, „bićeš sa mnom“.

Ovo je skroz drugačije od procene izgleda u slučaju raka – ili u slučaju koronavirusa. Ovo je čvrsta Stena na kojoj stojim. To nije pesak. Želeo bih da to bude čvrsta Stena na kojoj ti stojiš. Zbog toga ovo pišem.

DA LI JE STENA ČVRSTA SAMO ZA NEKO BUDUĆE VREME?

Ipak, to nije sve. Neko bi mogao da pročita ovo i kaže: „Religiozni ljudi kao što si ti mogu da nađu nadu samo za neko buduće vreme. Ako imaju sigurnost u zagroban život, imaju sve što žele. Ali ovaj „Božji glas“ o kome govore, u sadašnjosti nudi malo angažovanja. Pretpostavljam da je Bog sve započeo kad

je stvorio svet i čini da sve ima srećan kraj. Ali šta je s onim između? Gde je on sada – baš sada, kada se koronavirus širi?”

Priznajem da velikom vrednošću smatram radost u Božjem prisustvu koja će nakon smrti trajati beskrajno mnogo godina. Za razliku od, recimo, večne patnje. To mi se čini razumnim. Ali Stena na kojoj stojim (ona na kojoj bih želeo da stojiš i ti) je stena na kojoj stojim *sada*. Sada!

Pandemija koronavirusa je okolnost u kojoj živim. To je okolnost u kojoj svi mi živimo. A da nije koronavirus, onda bi bio rak koji čeka da se vrati, ili ničim izazvana plućna embolija iz 2014. koja samo čeka da se otkine i dospe do mog mozga i načini od mene bezumnog čoveka koji više nikad neće napisati nijednu rečenicu. Ili stotine drugih nepredviđenih nesreća koje mogu svakog trenutka da zadesa mene i tebe.

Stena o kojoj govorim je ona na kojoj stojim sada. *Mogao bih* da kažem da sada stojim na Steni samo zato što nada za život posle smrti jeste *sadašnja* nada. *Predmet* nade je budućnost. *Iskustvo* nade je sadašnjost. A sadašnje iskustvo ima silu.

Nada je sila, sadašnja sila. Nada sprečava ljude da se ubiju – sada. Ona pomaže ljudima da ustanu iz kreveta i odu na posao – sada. Ona daje smisao svakodnevnom životu, čak i životu izolacije, karantina i ostajanje kod kuće – sada. Ona oslobađa od sebičnosti. Ona oslobađa od sebičnosti kojoj smo skloni zbog straha ili pohlepe – sada. Ona osnažuje ljubav, preuzimanje rizika i požrtvovanost – sada.

Zato budite oprezni pre nego što omalovažite to neko buduće vreme. Možda će vaša sadašnjost zaista biti priyatna i plodonosna kad vaša budućnost bude divna i sigurna.

NJEGOVI PRSTI U VIRUSIMA

To je ono što bih mogao da kažem u odbranu Božjih slatkih reči koje mi je uputio u urološkoj ordinaciji: „Bilo da živiš ili umreš, bićeš sa mnom“. Takva nada (posredstvom smrti i vaskrsenja Isusa Hrista) čini da sada želim da predam svoj život radi dobrobiti drugih – naročito radi njihove večne dobrobiti. Zbog nje čeznem da ne protraćim svoj život, ona mi uklanja strah i ispunjava me revnošću da obznam veličanstvo Isusa Hrista. Zbog nje želim da potrošim sve i sebe istrošim (2. Kor. 12:15) kako bih što više ljudi poveo sa sobom u večnu radost.

Međutim, iako je to ono što bih mogao da kažem kad neko prigovara da je Pajperov Bog stručnjak samo za neko buduće vreme, a ne za sada i ovde, to nije jedina stvar koju je neophodno reći.

Zapravo, ono što će sada reći verovatno će izazvati negovanje kod nekoga: „Stani malo! To je previše Božje umešanosti u ono što se dešava ovde i sada. Sada si od Boga koji samo popravlja budućnost prešao na Boga čiji su prsti u virusima“.

NE „DOBRO SAM“, VEĆ „OSEĆAM SE DOBRO“

Da kažemo ovo ovako: pre nego što mi je postavljena dijagnoza da imam rak, ljudi bi me često pitali: „Kako ti je zdravlje?“ I ja bih odgovarao: „Dobro“. Više ne odgovaram tako. Sad govorim: „Osećam se dobro“. Postoji razlika. Dan pre nego što sam otišao na taj godišnji pregled prostate, osećao sam se dobro. Sledećeg dana, rečeno mi je da imam rak. Drugim rečima, *nisam* bio dobro. Stoga i dok pišem ove reči, ja ne znam da li

sam dobro. Osećam se dobro, mnogo bolje nego što zasluzu-
jem. Nikad se ne zna, možda upravo sada imam rak, ili krvni
ugrušak, ili koronavirus.

Šta je poenta? Poenta je sledeća: najvažniji razlog zašto ne
treba da govorimo „dobro sam“ je taj da samo Bog zna i
odlučuje da li smo u ovom trenutku dobro. Ako kažeš „dobro
sam“ kad *ne znaš* da li si dobro i kad to i nije *pod tvojom kontrolom*, to je kao da kažeš: „Sutra ću ići u Čikago da obavim
neke poslove“, a u stvari nemaš predstavu ni da li ćeš sutra
uopšte biti živ, a kamoli obavljati poslove u Čikagu.

Evo šta Biblija govori o takvим rečenicama:

De sad vi koji govorite: danas ili sutra poći ćemo u taj i
taj grad, i provešćemo onde godinu dana, i trgovaćemo,
i zaradićemo; vi, koji ne znate šta će biti sutra. Jer kakav
je vaš život? Vi ste vodena para koja se zamalo pokaže i
onda nestane. Umesto da govorite: ako Gospod htedne,
živećemo i učinićemo ovo ili ono (Jakov 4:13-15).

Dakle, Bog koji je uključen samo u budućnost je upravo is-
pario. To je uticaj sjajnog sunčevog svetla biblijske istine na
kratkotrajnu izmaglicu naših mišljenja.

AKO ON ODLUČI, ČINIĆEMO OVO ILI ONO

Stena na kojoj stojim (i želim da i ti stojiš na njoj) je Stena Božjeg delovanja u svetu *sada*, i *zauvek*. „Ako Gospod htedne“, govorи Biblija, „živećemo“. Dakle, radi se o najvećoj mogućoj uključenosti u ono trenutno. Ne samo „bilo da živiš ili umreš, bićeš sa Bogom“, već takođe „Bog će odlučiti da li ćeš živeti ili umreti – sada“.

I ne samo živeti ili umreti. On se brine za mnogo više od toga. „Ako Gospod htедne, učinićemo... *ovo ili ono*“. Ništa nije isključeno iz „ovoga ili onoga“. On je uključen u sve. Potpuno. *Ovo* zdravlje ili *ona* bolest. *Ovaj* ekonomski slom ili *onaj* oporavak. *Ovaj* dah, ili ne.

To znači da je Bog, dok sam u lekarskoj ordinaciji čekao da stigne aparat za biopsiju, mogao da kaže (što je kasnije i učinio): „Ne boj se. Bilo da živiš ili umreš, bićeš sa mnom. A u međuvremenu, dok živiš, ništa ti se neće dogoditi – ništa! – što ja ne odredim. Ako ja odlučim, živećeš. Ako ja odlučim, umrećeš. I dok ne umreš prema mojoj odluci, ja će odlučiti da li ćeš činiti ovo ili ono. Baci se na posao“.

Ovo je moja Stena – za danas, sutra i za večnost.

DOĐITE K STENI

Ova knjiga je moj poziv da mi se pridružite na čvrstoj Steni, Isusu Hristu. Nadam se da će postati jasno šta to znači. Moj cilj je da pokažem zašto je Bog – posredstvom Hrista – Stena u ovom trenutku istorije, u ovoj pandemiji koronavirusa, i kako je to stajati u njegovoј silnoј ljubavi.

2

ČVRSTI TEMELJ

Moje mišljenje o koronavirusu – ili, uopšteno, o bilo kom drugom pitanju – nije toliko važno. Međutim, Božje mišljenje ima večni značaj. On ne čuti o onome što misli. Skoro ni jedna stranica u Bibliji nije nerelevantna u pogledu ove krize.

REČ, ČVRSTA I SLATKA

Moj glas je kao trava. Božji glas je kao granit. „Trava se osuši i cvet otpade, ali reč Gospodnja ostaje doveka“ (1. Pet. 1:24-25). Isus je rekao da se Božje reči u Pismu ne mogu razrešiti (Jovan 10:35). Sve ono što Bog govori je istinito i pravedno (Ps. 19:9). Njegova reč je stoga čvrsti temelj za život. „Otkrivenja Tvoja si postavio zavavek“ (Ps. 119:152). Kad slušamo Boga i verujemo mu, to je kao da gradimo kuće na steni, ne na pesku (Matej 7:24).

Njegova reč je savet na koji bi trebalo da obratite pažnju. „[On] je divan u savetu, velik u mudrosti“ (Is. 28:29). „Razumu njegovom nema mere“ (Ps. 147:5). Kad iznese svoje mере po pitanju koronavirusa, one su čvrste, nepokolebljive i

večne. „Namera je Gospodnja tvrda doveka“ (Ps. 33:11). „Put je Božji besprekoran¹“ (2. Sam. 22:31).

Dakle, njegove reči su slatke i dragocene. „Bolje su od zlata i dragog kamenja, slađe od meda koji teče iz saća“ (Ps. 19:10). Uistinu, one su lepota večnog života: „Gospode, kome da idemo? Ti imaš reči večnoga života“ (Jovan 6:68).

Prema tome, u najboljem i najgorem vremenu, Božje reči donose nepokolebljiv mir i radost. Zasigurno je tako. Moja molitva je da svi koji čitaju ovu knjigu iskuse isto što je iskušio prorok Jeremija: „Reč Tvoja bi mi radost i veselje srcu mom“ (Jer. 15:16).

Zapamtite ovo: slast Božje reči nije izgubljena u ovom istorijskom trenutku gorke promisli – ako smo otkrili tajnu onoga što znači biti „kao ožalošćeni ali uvek radosni“ (2. Kor. 6:10). Kasnije ćemo potpunije videti koja je to tajna, ali zasada, evo je u jednoj rečenici: tajna reči „kao ožalošćeni ali uvek radosni“ jeste saznanje da je *ista suverena moć koja bi mogla da zaustavi koronavirus, a ipak to ne čini, upravo ona suverena moć koja čini da čovekova duša istraje usred virusa.* Ona, u stvari, čini i više od toga da daje samo istrajnost – čini da okolnosti budu slađe. Čini ih slađima kroz nadu da su Božje namere dobre, čak i u smrti – za one koji se pouzdaju u njega.

KAKO TO ZNAŠ?

Iz tog razloga, važno je pitanje: „Kako znaš da je Biblija Božja reč?“ Moj kratki odgovor je da postoji božanska slava koja sjaji kroz nju i ona se savršeno uklapa u potrebu tvog srca za

---

¹ Novi srpski prevod, prim. prev.

Bogom – poput lanca i zupčanika, ruke i rukavice, ribe i vode, krila i vazduha, i poslednjeg delića slagalice.

Mogu da zamislim da bi neko na ovo mogao da kaže: „To na neki način zvuči mistično i subjektivno. Šta time želiš da kažeš?“

Želim da kažem da sam, kad sam se pre pedeset godina trudio da razumem na čemu da izgradim svoj život, shvatio da naučni i istorijski argumenti u korist Biblije neće uticati na većinu ljudi u svetu. Zašto? Zato što ih, iako su istiniti i od koristi do neke mere, ne može razumeti osmogodišnje dete, nedavno otkriveni neobrazovani seljak u zabačenoj džungli južnog Pacifika, ili prosečan zapadnjak sa malo formalnog obrazovanja. Ipak, činilo mi se očiglednim da je Bog naumio da i ti ljudi čuju njegovu reč i poveruju – a da to ne bude skok u nepoznato.

BIBLIJSKA VERA NIJE SKOK U NEPOZNATO

Biblijski pogled na veru nije skok u nepoznato. Biblijska vera ima garanciju i dobру osnovu. Ne naziva se vera jer nema temelj, već zato što podrazumeva pouzdanje. Isus nije *vernik* nazvao slepima, već *nevernike* (Matej 15:14). „Gledajući ne vide“ (Matej 13:13). Spasonosna vera u Božju reč je zasnovana na „gledanju“, istinskom gledanju.

Gledanju čega? Biblija odgovara na sledeći način: Satana čini sve kako bi zaslepio „*neverničku pamet*, da ne vide svest evanđelja o slavi Hrista, koji je Božja slika²“ (2. Kor. 4:4).

---

² Savremeni srpski prevod, prim. prev.

Drugim rečima, postoji vrsta duhovne svetlosti koja sija kroz evanđelje, biblijsku priču spasenja. Kakva vrsta svetlosti? Svetlost „slave Hrista, koji je Božja slika“. Ovo nije nešto magično niti mistično, u smislu da se pojavljuje nešto što zapravo ne postoji. Isus Hristos je tip božansko-ljudske osobe čija moralna, duhovna i natprirodna slava – njegova lepota, vrednost i veličina – sijaju kroz Božju reč. Ovo je dokaz da je Pismo istinito.

POTREBA DUŠE ZA BOGOM

Ovo je razlog zašto govorim da postoji božanska slava koja sjaji kroz Pismo i koja se savršeno uklapa u potrebu tvog srca za Bogom. Na isti način, ona dokazuje istinitost i vrednost Biblije.

Da, verujem da u duši svakog čoveka postoji potreba za Bogom – neka vrsta posrednog znanja o Bogu – koju samo Bog može da ispuni. Biblija to ovako opisuje. Kad govori o celom čovečanstvu, ona kaže: „Ono što se može saznati o Bogu nema je poznato... jer iako su Boga poznali, nisu ga kao Boga proslavili“ (Rim. 1:19, 21).

Biblija uči da ovo *znanje* u duši čini svakoga od nas odgovornim da vidimo slavu Božje prirode. Na isti način, odgovorni smo da Božju slavu vidimo u Isusu, preko njegove reči. „Nebesa kazuju slavu Božju“ (Ps. 19:1). Dužni smo da je vidimo i da damo hvalu. Isto tako, Božji Sin odražava slavu Božju, a naše je da je vidimo i slavimo. Apostol Jovan govorи: „Gledasmo njenu slavu, slavu kao jedinorodnoga od Oca“ (Jovan 1:14)

Ovo je slava koja samu sebe potvrđuje i koja sija iz Božje reči i daje nam zagarantovanu i utemeljenu osnovu da verujemo da je hrišćansko Pismo od Boga.

TEHNOLOGIJA NASPRAM DOŽIVLJAJA

Način na koji spoznajemo slavu Božju u Pismu je sličan načinu na koji znamo da je med med. Nauka i tehnologija mogu da kažu da određena tegla sadrži med zbog ispitivanja hemijskog sastava – baš kao što biblijski stručnjaci mogu uverljivo dokazivati da je Biblija istorijski pouzdana. Međutim, većina ljudi ne spada ni u naučnike, ni u stručnjake. Znamo da je nešto med jer smo ga okusili.

Na sličan način, postoji božanska lepota u slavi Božjoj, u poruci Biblije. Ona dotiče deo nas za koji znamo da ga je Bog stvorio. „Kako su slatke jeziku mom reči Tvoje, slađe od meda ustima mojim!“ (Ps. 119:103). „Okusite i vidite da je Gospod dobar³“ (Ps. 34:8). Gledati i okusiti je nešto što je stvarno. To nije neko pretvaranje, već gledanje i doživljaj nečega što stvarno postoji.

OSLONITI SE NA STENU NAŠE UTEHE

Dakle, kad Isus kaže da se Pismo ne može razrešiti (Jovan 10:35), kad apostol Pavle govori: „Sve Pismo je bogonadahнуто“ (2. Tim. 3:16) i kad apostol Petar tvrdi da su pisci Svetog pisma „nošeni Duhom Svetim“ (2. Pet. 1:21), naše srce govori: „Da“. Okusili smo i videli, znamo, i to znanje ima dobru osnovu. Ne skačemo u nepoznato.

---

³ Savremeni srpski prevod, prim. prev.

U celoj našoj duši odjekuje biblijski usklik: „Osnova je tvoje reči istina“ (Ps. 119:160). „Doveka je, Gospode, reč Tvoja utvrđena na nebesima“ (Ps. 119:89). „Sve su reči Božje čiste“ (Posl. 30:5).

Kad se ovo dogodi, celokupna Božja istina nas preplavljuje, čak i usred koronavirusa. Donosi nam neuporedivu utehu: „Kad se umnože brige u srcu mom, utehe Tvoje razgovaraju dušu moju“ (Ps. 94:19). „Gospod je blizu onih koji su skrušenog srca i pomaže onima koji su smernog duha. Mnogo nevolje ima pravednik, ali ga od svih izbavlja Gospod“ (Ps. 34:18-19).

Nijedan čovek ne može utešiti našu dušu usred ove pandemije kao što to može Bog. Njegova uteha je nepokolebljiva. To je uteha velike, visoke Stene usred uzburkanog mora i ona dolazi iz njegove reči, Biblije.

3

PRAVEDNA STENA

Ako je Bog naša Stena, on mora biti pravedan. Nepravedna Stena je iluzija. Globalna pandemija dovodi u pitanje naše pouzdanje da je Bog pravedan, svet i dobar. Ako Bog u svemu ovome nije pravedan, mi nemamo Stenu na kojoj stojimo.

Dakle, potrebno je da postavimo pitanje: „Šta to znači da je Bog svet, pravedan i dobar?“ Jer ako ne znamo šta znače ove osobine, kako ćemo znati da li ih je pojava koronavirusa osporila? Ili, kako ćemo znati da li one predstavljaju večni temelj spasonosne Stene?

Ono što ćemo videti je da Biblija ne govori o Božjoj svetosti, pravednosti i dobroti kao o identičnim osobinama, već kao o međusobno povezanim. Prvo ćemo govoriti o Božjoj svetosti i o njenom značenju.

UZVIŠEN I BESKRAJNO VREDAN

U osnovi značenja starozavetne reči „svetost“ stoji ideja odvojenosti – različitost i odvojenost od onoga što je obično. Kada se ovo primeni na Boga, odvojenost implicira da on

spada u posebnu kategoriju, u kojoj se nalazi sam. On je po-put jedinstvenog dijamanta beskrajne vrednosti. Za ovu vrstu božanske odvojenosti možemo upotrebiti reč „transcen- dentna⁴“. On je tako jedinstveno odvojen da nadilazi⁵ sve što postoji. Uzvišen je u odnosu na celu tvorevinu, a njegova vrednost je veća od njene sveukupne vrednosti.

Kad je Mojsije udario u kamen, umesto da mu se obrati rečima kao što je Bog rekao, Bog ga je prekorio: „Niste [mi] verovali toliko da me pred Izraelcima pokažete kao svetog⁶“ (Brojevi 20:12). Drugim rečima, Mojsije se prema Bogu ophodio kao prema nekome ko nije jedinstven i beskrajno verodostojan, već kao prema još jednom od mnogih vladara nad ljudima, koji se mogu zanemariti.

Ili, kada je u Knjizi proroka Isajje 8:12-13 Bog rekao Isajiji: „Ne zovite zaverom sve što ovaj narod zove zaverom. Ne boj se onoga čega se oni boje; ne strepi od toga. GOSPODA nad vojskama *smatraj svetim*; njega treba da se bojiš, od njega da strepiš“. Drugim rečima, ne stavljajte Boga u istu grupu sa vašim svakodnevnim strahovima i strepnjama. Vaš strah i strepnja od njega treba da budu sasvim drugačiji i jedinstveni – transcendentni.

Prema tome, Božja svetost predstavlja njegovu beskrajnu uzvišenost i vrednost. U svom postojanju Bog je jedinstven. To znači da ni od ničega ne zavisi i da je samostalan. Dakle, njemu ništa ne nedostaje, ne zavisi ni od čega, potpun je i sa-

---

⁴ Ili, uzvišena, prim. prev.

⁵ Eng. *transcends*, prim. prev.

⁶ Savremeni srpski prevod, prim. prev.

vršen. Stoga, pošto je sâm izvor sve vrednosti i svega što postoji, njemu pripada najveća vrednost.

IZNAD SVEGA ALI NE I USAMLIJEN

Božja beskrajna uzvišenost u odnosu na sve što postoji ne znači da je on usamljen i bez ljubavi. Istorija doktrina Trojstva je u potpunosti biblijska. Bog postoji kao tri božanske osobe. Ali ove tri osobe su jedna božanska suština. Postoji jedan Bog, a ne tri. Međutim, ovaj jedan Bog postoji kao nesхватljivo a istinito jedinstvo Oca, Sina i Duha Svetog – svaki od njih je istinski i večni Bog koji nema početka.

Dakle, svetost – Božja transcendentna vrednost i veličanstvo – ne znači da je Bog u svojoj uzvišenosti usamljen i bez ljubavi. Bog Otac savršeno, potpuno i beskrajno poznaje i voli Sina (Marko 1:11; 9:7; Kol. 1:13). Bog Sin savršeno, potpuno i beskrajno voli Oca (Jovan 14:31). Duh Sveti je savršeni, potpuni i beskrajni izraz međusobne ljubavi i poznavanja između Oca i Sina.

Zašto je to važno? Zato što je ovo savršeno zajedništvo unutar Trojstva od suštinske važnosti za Božju puninu, savršenstvo i potpunost. Ono je suština njegove transcendentne vrednosti, lepote i veličanstva – odnosno, suština njegove svetosti.

SVETOST I PRAVEDNOST SU POVEZANE

U opisu Božje svetosti postoji jedna dimenzija koja ovde nedostaje. Biblija ne govori o Božjoj svetosti samo u pogledu transcendentnosti, već i u pogledu moralnosti. Svetost ne podrazumeva samo odvojenost i transcendentnost, već i pravednost.

Ovo nameće pitanje koje značajno utiče na naš pogled na koronavirus u odnosu na Boga. Pošto pravednost podrazumeva činjenje pravednih dela, a činjenje pravednih dela podrazumeva povinovanje određenim standardima ispravnosti, kojem standardu onda podleže Božja pravednost?

Pre nego što je Bog sve stvorio, standardi izvan njega samog nisu ni postojali. Nije bilo ničega izvan Boga čemu bi se on povinovao. Pre stvaranja, Bog je bio sve što je postojalo. Dakle, kad nije bilo ničega osim Boga, kako se određivalo šta je ispravno za Boga? Odnosno, kako Božja svetost obuhvata njegovu transcendentnost, ali i njegovu pravednost?

Odgovor leži u tome da je standard Božje pravednosti sâm Bog. Osnovni biblijski princip je: „On ne može da se odrekne samoga sebe“ (2. Tim. 2:13). Bog ne može da deluje tako da se odrekne sopstvene beskrajne vrednosti, lepotе i veličine. Ovo je standard koji je za Boga ispravan.

To znači da se moralna dimenzija Božje svetosti – njegova pravednost – nalazi u njegovoj nepokolebljivoj posvećenosti da deluje u skladu sa svojom vrednošću, lepotom i veličinom. Svako Božje osećanje, misao, reč i delo uvek će biti u skladu s njegovom beskrajnom vrednošću, lepotom i transcendentnom puninom. Kad bi se Bog odrekao ove vrednosti, lepotе ili veličine, to ne bi bilo ispravno. Najuzvišeniji standard bi bio prekršen, a Bog bi bio nepravedan.

PRAVEDNOST JE POVEZANA SA DOBROTOM

Božja dobrota nije isto što i njegova svetost ili pravednost. Međutim, one su međusobno povezane tako da se njegova

svetost preliva u njegovu dobrotu, a njegova pravednost određuje kome će dobrota biti iskazana. Ove osobine nikad nisu međusobno protivrečne.

Božja dobrota je njegova sposobnost da bude velikodušan – da blagosilja ljudska bića. Božja transcendentna punina i savršenost – njegova svetost – je kao izvor koji se preliva. To je razlog zašto je Bog velikodušan. Pošto Bog ne oskudeva, on nikada ne iskorištava druge kako bi nadoknadio neki svoj nedostatak. Prvenstvena pobuda njegove prirode jeste da daje, a ne da uzima. „[Bog ne] prima službe od ljudskih ruku – kao da ima potrebu za čim, pošto sam daje svima život, i dah, i sve“ (Dela 17:25).

Ipak, njegova dobrota nije nezavisna od njegove pravednosti. Ona nije iskazana tako da poriče Božju beskrajnu vrednost, lepotu i veličinu. Zbog toga Božja pravednost, osim dobrote, podrazumeva i konačni sud. Kad Bog u paklu kažnjava one koji se nisu pokajali, tada im ne iskazuje svoju dobrotu, ali svejedno ne prestaje da bude dobar. Njegova dobrota je iskazana u skladu s njegovom pravednošću i svetošću.

Zbog toga Bog posebno iskazuje svoju dobrotu prema onima koji ga se boje i koji se uzdaju u njega. „Kako je mnogo u Tebe dobra, koje čuvaš za one koji Te se *boje*, i koje daješ onima koji se u Te *uzdaju* pred sinovima čovečijim“ (Ps. 31:19).

Ovo strahopoštovanje i pouzdanje *ne zasluzuju* Božju dobrotu. Ograničeni, potpuno zavisni grešnici ne mogu da zaslže ništa od Boga. Božja dobrota prema grešnicima je uvek besplatna i nezaslužena. Zašto je onda Bog sklon da iskazuje svoju izobilnu dobrotu prema onima koji ga se boje i pouzdaju

se u njega? Zato što takvo strahopoštovanje i pouzdanje ukazuju na Božju vrednost, lepotu i veličinu (Rim. 4:20), a njegova pravednost podstiče Boga da prihvati stavove srca koji mu odaju čast.

ŠTA JE ONDA SA KORONAVIRUSOM?

U sledećem poglavlju ćemo govoriti o Božjoj sveznajućoj i sveobuhvatnoj suverenoj vlasti nad svime. Ono što smo videli u ovom poglavlju će nas sačuvati od ishitrenog zaključka da Božja umešanost u koronavirus osporava da je Bog svet, pravedan ili dobar. Nećemo biti naivni da poistovetimo ljudsko stradanje i božansku nepravednost, ili da zaključimo da Bog prestaje da bude svet ili dobar dok upravlja svetom.

Svi smo grešnici, bez izuzetaka. Svi smo zamenili slavu Božje vrednosti, lepote i veličine za stvari u kojima više uživamo (Rim. 1:23; 3:23). To je za Boga sramno poniženje, bili mi toga svesni ili ne. Zbog toga zaslužujemo kaznu. Pošto ne odajemo čast Božjoj slavi, podložni smo Božjem svetom gnevnu. Biblija govorи da smo „po prirodi bili podložni Božjem gnevу“ (Ef. 2:3). To značи da je Bog svet i pravedan kad nam uskraćuje svoju dobrotu.

Dakle, koronavirus nije pokazatelj toga da Bog nije svet, pravedan, ili dovoljno dobar. U ovim teškim vremenima, naša Stena nije nepravedna i nesveta. „Nema svetog kao što je Gospod... i nema stene kao što je Bog naš“ (1. Sam. 2:2). Naša Stena nije iluzija.

4

SUVEREN NAD SVIME

U 2. poglavlju sam za koronavirus koristio izraz „gorka promisao“. Opisati neka Božja dela kao teška nije bogohulje-nje. Nojema, Rutina svekrva, koja je zbog izgnanstva i gla-di izgubila svog muža, dva sina i snaju, rekla je:

Velike jade [mi] zadade Svemogući. Obilna sam otišla, a
praznu me vrati Gospod... Gospod [me] obori i Svemo-
gući me ucveli (Ruta 1:20-21).

Ona ovime nije lagala, preterala, niti optuživala Boga. To je bila jednostavna i užasna činjenica. Izraz „gorka promisao“ nije omalovažavanje Božje volje, već opis.

Takođe u 2. poglavlju sam rekao da se slast Božje reči nije izgubila usred ove gorke promisli – ako smo otkrili tajnu onoga što znači biti „kao ožalošćeni ali uvek radosni“ (2. Kor. 6:10). Rekao sam da ćemo više o ovoj tajni reći kasnije, a onda sam je sažeо u jednoj rečenici: „*Ista suverena moć koja bi mogla da zaustavi koronavirus, a ipak to ne čini, upravo je ona suverena moć koja čini da čovekova duša istraje usred virusa*“. Ako ovo razumemo, naš pogled na sve će biti drugačiji. Dakle, da li je ovo istina?

BOG ČINI ONO ŠTO ŽELI

Moj cilj u ovom i narednom poglavlju je da vidimo da Bog ima svu vlast i znanje. On je suveren nad koronavirusom. Želim da shvatimo da je ovo dobra vest i da u tome leži tajna doživljavanja Božje dobrote usred njegove gorke promisli.

Kad kažem da Bog ima svu vlast, mislim na to da je suveren. Njegova suverenost znači da on *može* i da *radi* sve što odluči u skladu sa svojom delotvornom voljom. Namerno koristim izraz „delotvorna volja“, jer u jednom smislu postoji Božja volja koju Bog ne sprovodi. Bog može da otkrije neke svoje želje i dozvoli da se one ne ostvare. U tom smislu, one nisu njegova delotvorna volja. On sam ne dopušta da takve želje i čežnje dođu do tačke ispunjavanja.

Kao primer uzmite u obzir Knjigu Jeremijinih tužbalica 3:32-33:

Jer ako i ucveli, opet će se i smilovati
radi mnoštva milosti svoje.

Jer ne muči iz srca svog
ni cveli sinove čovečje.

On nas *cveli*, ali *ne iz srca*. Mislim da to znači da pored toga što postoje određeni aspekti njegovog karaktera (njegovog srca) zbog kojih Bogu nije milo da nas žalosti, postoje i drugi aspekti njegovog karaktera koji nalažu da budemo ožalošćeni zbog njegove svetosti i pravednosti.

Bog nije dvoličan. Postoji savršena lepota i povezanost u tome kako svi njegovi atributi sarađuju. Sa druge strane, Bog nije jednostavan. Njegov karakter više nalikuje nekoj simfoniji nego solo nastupu.

Dakle, kad kažem da Božja suverenost znači da Bog *može i radi* sve što odluči u skladu sa svojom delotvornom voljom, smatram da ne postoji sila van samog Boga koja bi mogla da osuđeti njegovu volju ili joj se suprotstavi. Kad Bog *odluči* da se nešto desi, to će se desiti. Drugim rečima, sve što se dešava dešava se jer Bog tako želi.

SVEPROŽIMAJUĆA SUVERENOST

Isajija poučava da je ovo deo same suštine toga šta znači biti Bog:

Jer sam ja Bog, i nema drugog Boga,
i niko nije kao ja,
Koji od početka javljam kraj
i izdaleka šta još nije bilo;
koji kažem: namera moja стоји
i učiniću sve što mi je volja (Is. 46:9-10).

Biti Bog znači ostvariti svoje namere – uvek. Bog ne *objavljuje* samo šta će se desiti u budućnosti, on *čini* da se sve desi. On izgovara svoju reč, a onda dodaje: „Ja bdim nad svojom reči, da se ona *ispuni*“ (Jer. 1:12).

To je upravo ono što je Jov shvatio u svom teškom iskustvu: „Znam da sve možeš, i da se ne može smesti šta naumiš“ (Jov 42:2). Ili pak ono što je Navuhodonosor naučio kada ga je Bog milosrdno ponizio:

I svi stanovnici zemaljski ništa nisu prema Njemu,
i radi šta hoće s vojskom nebeskom i sa stanovnicima
zemaljskim,

---

⁷ Savremeni srpski prevod, prim. prev.

i nema nikoga da bi Mu ruku zaustavio
i rekao Mu: Šta radiš? (Dan. 4:35).

Ili, kao što psalmista govori:

Šta god hoće, sve Gospod čini,
na nebesima i na zemlji,
u morima i u svim bezdanima (Ps. 135:6)

Ili, kao što to apostol Pavle sažima:

[On] sve čini shodno savetovanju svoje volje (Ef. 1:11).

„Sve čini“, ne samo nešto. „Shodno savetovanju svoje volje“, ne shodno voljama ili silama izvan njega.

Drugim rečima, Božja suverenost je sveobuhvatna i sveprožimajuća. On ima potpunu kontrolu nad ovim svetom. On ima vlast nad vетром (Lk. 8:25), munjama (Jov 36:32), snegom (Ps. 147:16), žabama (Izl. 8:1-15), komarcima (Izl. 8:16-19), muvama (Izl. 8:20-32), skakavcima (Izl. 10:1-20), prepelicama (Izl. 16:6-8), crvima (Jona 4:7), ribama (Jona 2:10), vrapcima (Mt. 10:29), travom (Ps. 147:8), biljkama (Jona 4:6), glađu (Ps. 105:16), suncem (Isus Navin 10:12-13), vratima tamnice (Dela 5:19), slepoćom (Izl. 4:11; Lk. 18:42), gluvoćom (Izl. 4:11; Mk. 7:37), oduzetošću (Lk. 5:24-25), groznicom (Mt. 8:15), svakom bolešću (Mt. 4:23), planovima putovanja (Jakov 4:13-15), srcima careva (Posl. 21:1; Dan. 2:21), narodima (Ps. 33:10), ubistvima (Dela 4:27-28), duhovnim mrtvilom (Ef. 2:4-5) – i sve to čini njegovu suverenu volju.

NIJE VREME ZA SENTIMENTALNE POGLEDE NA BOGA

Dakle, Bog je poslao koronavirus. Ovo nije vreme za sentimentalne poglede na Boga. Ovo je teško vreme i Bog ga je odredio, Bog upravlja njime i on će ga privesti kraju. Ni jedan deo svega ovoga nije van Božje kontrole. Život i smrt su u njegovim rukama.

Jov nije sagrešio (Jov 1:22) kada je rekao:

Go sam izašao iz utrobe matere svoje, go ću se i vratiti onamo. Gospod dade, *Gospod uze*, da je blagosloveno ime Gospodnje (Jov 1:21).

Gospod je dao i Gospod je uzeo. Gospod je uzeo Jovu nje-govo desetoro dece.

U Božjem prisustvu niko nema pravo na život. Svaki dah koji udahnemo je dar po milosti. Svaki otkucaj srca je neza-služen. Konačno pitanje života i smrti je u Božjim rukama:

Vidite sada da sam ja, ja sam,
i da nema Boga osim mene.
Ja ubijam i oživljujem,
ranim i isceljujem,
i nema nikoga ko bi izbavio iz moje ruke
(Ponovljeni Zakon 32:39).

Stoga, dok razmišljamo o svojoj budućnosti sa koronavi-rusom – ili o bilo kojoj drugoj životno ugrožavajućoj okolno-sti – Jakov nas uči kako da razmišljamo i govorimo:

„Ako Gospod htedne, živećemo i učinićemo ovo ili ono“
(Jakov 4:15).

Ako on hoće, živećemo – ako ne, nećemo.

Nikad se ne zna, možda neću doživeti da vidim ovu knjigu objavljenu. Imam najmanje jednog rođaka koji je zaražen koronavirusom. Imam 74 godine i moja pluća su rizična zbog krvnog ugruška i hroničnog bronhitisa. Međutim, ovo nisu odlučujući činioci. Bog jeste. Da li je to dobra vest? Da. U sledećem poglavlju bih želeo da vidimo zašto je tako.

5

LEPOTA NJEGOVE VLASTI

Zašto bi vesti o Božjoj suverenosti nad koronavirusom i nad mojim životom trebalo da primim kao nešto dobro? Tajna je, kao što sam rekao, u saznanju da je *ista suverena moć koja bi mogla da zaustavi koronavirus, a ipak to ne čini, upravo ona suverena moć koja čini da čovekova duša istraje usred virusa.* Drugim rečima, ako pokušamo da lišimo Boga njegove suverenosti nad patnjom, žrtvujemo njegovu suverenu moć da sve preokrene na dobro.

SVRGNUĆE BOGA SA PRESTOLA NIJE DOBRA VEST

Ista suverenost koja vlada nad bolešću daje snagu u vreme gubitka. Ista suverenost koja oduzima život pobedila je smrt i dovodi vernike kući u nebo i ka Hristu. Nije ugodno kad mislimo da Satana, bolest, okolnosti, sudbina ili slučajnosti imaju poslednju reč u našem životu. To *nije* dobra vest.

Dobra vest je da Bog vlada. Zašto? Zato što je Bog svet, pravedan, dobar i beskrajno mudar. „U Njega je mudrost i sila, u Njega je savet i razum“ (Jov 12:13). „Razumu Njegovom nema mere“ (Ps. 147:5). „O, dubino bogatstva i mudrosti i znanja Božjeg!“ (Rim. 11:33). Njegov veliki cilj je da „se poglavarstvima

“i vlastima na nebesima posredstvom Crkve obznani mnogorazlična mudrost Božja“ (Ef. 3:10).

Boga ništa ne iznenađuje, ne zbunjuje, niti zabrinjava. Njegova beskrajna moć počiva u njegovoj beskrajnoj svetosti, pravednosti, dobroti i mudrosti. Sve je to u službi onih koji se uzdaju u njegovog Sina Isusa Hrista. Ono što je Bog uradio kad je poslao Isusa da umre za grešnike veoma je relevantno za koronavirus.

KAKO JE BOG OBEZBEDIO „SVE DRUGO“ ZA GREŠNIKE

U Poslanici Rimljana 8:32 vidimo na koji način: „Bog, koji nije poštedeo svog sopstvenog Sina, nego ga je predao za sve nas, kako nam neće s njim i sve drugo darovati?“ Ovo znači da Božja volja da pošalje svog Sina da bude razapet umesto nas predstavlja njegovu izjavu i potvrdu da će nam u svojoj suverenosti „sve darovati“. „Kako nam neće s njim i *sve drugo darovati*“, znači da će to sigurno uraditi. To je zagarantovano krvlju njegovog Sina.

Šta je to „sve drugo“ što će nam darovati? To je ono što nam je potrebno da činimo njegovu volju, proslavljamo njegovo ime i sigurno stignemo u njegovo radosno prisustvo.

Tri stiha kasnije, Pavle objašnjava kako ovo izgleda u svakodnevnom životu – usred koronavirusa. Kako izgleda kada se Božja beskrajna, krvlju potvrđena posvećenost da nam daruje „sve drugo“ suoči sa koronavirusom? Evo što on kaže:

Ko će nas rastaviti od Hristove ljubavi? Nevolja, ili pritresnjenost, ili gonjenje, ili glad, ili golotinja, ili pogibao, ili mač [ili koronavirus]? Kao što je napisano:

„Radi tebe ubijaju nas vazdan,
smatraju nas kao ovce za klanje.“

Ali u svemu tome mi nadmoćno pobedujemo pomoću onoga koji nas je zavoleo (Rim. 8:35-37).

Neka vam ne promaknu ove bolne i divne reči: „Ubijaju nas vazdan“. To znači da „sve drugo“ što će nam Bog darovati, pošto nije poštедeo svog Sina, uključuje izbavljenje kroz smrt. Ili, kao što kaže u Rimljanima 8:38-39: „Ubeđen sam naime, da nas ni smrt, ni život... ne mogu rastaviti od Božje ljubavi, koja je u Hristu Isusu Gospodu našem“.

ONO ŠTO SATANA NAUMI ZA ZLO

Čak i kad Satana, koji je ograničen Božjom rukom, umeša prste u naše stradanje i smrt, on nema odlučujuću reč. On ne može da nas povredi bez Božje dozvole i ograničenja (Jov 1:12; Lk. 22:31; 2. Kor. 12:7). Zato sa pravom možemo reći Satani ono što je Josif rekao svojoj braći kad su ga prodali u ropstvo: „Vi ste mislili zlo po me, ali je Bog mislio dobro“ (Post. 50:20).

Budite oprezni da ovo ne razvodnите. Stih *ne kaže*: „Bog je upotrebio za dobro“, ili „Bog je preokrenuo na dobro“. Stih *kaže*: „Bog je mislio dobro“. Braća su imala zlu nameru, a Bog je imao dobru nameru. Bog nije počeo da rešava stvar kad je njihova grešna namera bila na pola puta od ostvarenja. On je imao nameru i svrhu od početka. Od početka je mislio dobro.

Ovo je ključno za našu utehu kada su zli ljudi i Satana umešani u naše stradanje. U Hristu imamo svako pravo da kažemo Satani (ili zlim ljudima): „Vi ste mislili zlo po mene, ali je

Bog mislio dobro“. Ni Satana, ni bolest, ni grešni čovek nemaju suverenu moć. Jedino je Bog ima, a on je dobar i mudar.

NI JEDAN VRABAC, SVA KOSA

Isus na isti način govori svojim učenicima o lepoti Božje suverenosti:

Ne prodaju li se dva vrapca za as? Pa ni jedan od njih neće pasti na zemlju bez Oca vašega. A vaša je i sva kosa na glavi izbrojana. Ne bojte se dakle; vi vredite više od mnogih vrabaca (Mt. 10:29-31).

Ni jedan vrabac ne pada protivno Božjem planu. Ni jedan virus se ne širi protivno Božjem planu. To je suverenost koja obuhvata najsitnije detalje. O čemu Isus posle toga govori? O tri stvari: da vredimo više od mnogih vrabaca, da nam je kosa na glavi izbrojana i da se ne bojimo.

Zašto da se ne bojimo? Zato što Božja suverenost, koja obuhvata najsitnije detalje – bilo da živimo ili umremo – deluje u skladu s njegovom svetošću, pravednošću, dobrotom i mudrošću. U Hristu nismo njegovi potrošni pioni, već njegova dragocena deca. „Vi vredite više od mnogih vrabaca.“

Ovo je tajna koju sam ranije spomenuo: saznanje da je *ista suverena moć koja bi mogla da zaustavi koronavirus, a ipak to ne čini, upravo ona suverena moć koja čini da čovekova duša istraje usred virusa*. Štaviše, ne samo da istraje, već da vidi kako sve, dobro i loše, radi za naše dobro – dobro onih koji ljube Boga i koji su pozvani u Hristu (Rim. 8:28-30).

BESMRTAN DOK MOJ POSAO NIJE OBAVLJEN

Ovakva čvrsta sigurnost je dve hiljade godina osnaživala Hristov narod kad mu je pretila smrt. Istina o Božjoj mudroj i dobroj suverenosti bila je sila koja je pružala stabilnost hiljadama hrišćana dok su u ljubavi podnosili žrtvu.

Na primer, Henri Martin, misionar u Indiji i Persiji koji je umro od zaraze (slične koronavirusu) kad je imao trideset jednu godinu (16. oktobra 1812.), napisao je sledeće u svom dnevniku u januaru 1812. godine:

Po svemu sudeći, ova godina će za mene biti opasnija nego sve godine do sada; ali ako doživim da završim Novi zavet na persijskom jeziku, moj život posle toga će biti manje važan. Bilo da me čeka život ili smrt, neka je Hristos proslavljen u meni! Ako on ima posao za mene, onda ne mogu umrem.⁸

Ovo se često parafrazira kao: „Besmrtan sam dok posao koji Hristos ima za mene nije obavljen“. Ovo je duboka istina i ona počiva isključivo na stvarnosti da su život i smrt u rukama našeg suverenog Boga. Ceo Hristov plan je zaista u njegovim rukama. Sedam godina ranije, dvadesetčetvorogodišnji Martin je napisao:

Da Bog nije suveren nad svemirom, koliko bih samo nesrećan bio! Međutim, Gospod caruje, nek se raduje zemlja. A Hristov plan će opstatи. Dušo moja, raduj se toj sigurnosti.⁹

---

⁸ Henry Martyn, *Journals and Letters of Henry Martyn* (New York: Protestant Episcopal Society, 1861), 460.

⁹ Martyn, *Journals and Letters*, 210.

DRUGI DEO

**ŠTA BOG RADI POSREDSTVOM
KORONAVIRUSA?**

UVODNA RAZMIŠLJANJA:

VIDETI I UKAZATI

Ako Bog nije svrgnut sa prestola, ako zaista upravlja svi-me „shodno savetovanju svoje volje“ (Ef. 1:11) i ako su širenje koronavirusa i njegove razorne posledice u Božjim svetim, pravednim, dobrim i mudrim rukama, šta onda Bog radi? Šta je njegova svrha?

PROĐITE SE ČOVEKA

Prva stvar koju će reći pre nego što pokušam da odgovorim na ovo pitanje je to da moje mišljenje, kao i tvoje, nije važno kada se uporedi sa Božjom mudrošću. Ono što mi svojim glavama mislimo malo čemu doprinosi. Biblija govori: „Ko se uzda u svoje srce, bezuman je“ (Posl. 28:26). Bolje nam je da se „uzdamo u Gospoda svim srcem svojim, a na svoj razum se ne oslanjamо“ (Posl. 3:5).

Kao ljudi, mi smo ograničeni, grešni, kulturološki uslovљени i oblikovani (i izobličeni) našim genima i ličnom prošlošću. Iz naših srca, umova i usta proizilaze svakojaka racionalna samopravdanja koja nam odgovaraju. Dakle, bilo bi mudro da obratimo pažnju na ono što kaže prorok Isajja: „Prođite se čoveka, kome je dah u nosu; jer šta vredi?“ (Is. 2:22).

Zar onda nije drsko s moje strane da napišem ovu knjigu, a kamoli deo pod nazivom: „Šta Bog radi kroz koronavirus?“

Ne, nije drsko ako je Bog progovorio preko hrišćanskog Pisma. Ne, ako se Bog dok je govorio prilagodio ljudskom jeziku kako bismo istinski (iako tek delimično) mogli da spoznamo njega samog i njegove puteve. Ne, ako su ove Pavlove reči istinite: „[Bog] je bogato izlio [svoju blagodat] na nas u svakoj mudrosti i razboritosti, kad nam je obznanio tajnu svoje volje“ (Ef. 1:8-9). Ne, jer Pavle kaže: „Čitajući možete da razumete moje shvatanje u Hristovoj tajni“ (Ef. 3:4, moj prevod).

Bog ne čuti o onome što radi u ovom svetu. Dao nam je Pismo. U 2. poglavljtu sam ukazao na neke od razloga zašto možemo verovati da je Biblija Božja reč. Dakle, moj cilj nije da izmislijam ideje o tome šta Bog možda radi. Moj cilj je da poslušam njegovu reč u Pismu i da vama prenesem ono što razumem.

KAKO SU NEISTRAŽIVI NJEGOVI PUTEVI

Druga stvar koju će reći pre nego što pokušam da odgovorim na pitanje šta Bog radi je sledeća: Bog uvek radi bezbroj stvari za koje mi ne znamo.

Mnoga su čudesa Tvoja, koja si učinio Gospode, Bože moj,
i mnoge su misli Tvoje s nama.
Nema Ti ravna.
Hteo bih javljati i kazivati,
ali im broja nema (Ps. 40:5).

Njegovi planovi usred koronavirusa nisu samo brojni, već i na mnoge načine neshvatljivi. „O, dubino bogatstva i mudrosti, i znanja Božjeg! Kako su nedokučljivi njegovi sudovi

i neistražljivi njegovi putovi!“ (Rim. 11:33). Međutim, kada je Pavle ovo napisao, on nije rekao: „Zato zatvorite svoje Biblije i izmislite sopstvenu istinu“.

Naprotiv, reči o Božjim neshvatljivim putevima su napisane kao vrhunac prethodnih jedanaest poglavlja koja govorе o najboljoj vesti na svetu, i sva ona su napisana s ciljem da ih ljudi razumeju. Na primer, kad dotiče temu neizbežnosti stradanja, Pavle govori:

I ne samo to, nego se hvalimo i nevoljama, *znajući* da nevolja gradi strpljivost, strpljivost pak prekaljenost, a prekaljenost nadu; i nada ne sramoti, jer se Božja ljubav već izlila u naša srca Duhom Svetim koji nam je dat (Rim. 5:3-5).

„*Znajući!*“ Pismo je napisano da bismo mogli *zнати* ono što je Bog otkrio, naročito kad je reč o stradanju – uključujući širenje koronavirusa. Dakle, „neistraživi“ znači da Bog uvek radi više od onoga što možemo videti, a čak i ono što možemo videti ne bismo razumeli da nam Bog to nije otkrio.

UKAZATI NA ISTINU

Moja uloga, dakle, nije da zamišljam¹ kao u poznatoj pesmi Džona Lenona.² Ova pesma nam govori da zamislimo da ne postoje nebesa i pakao, već samo oblaci, a onda kaže da je ova-ko nešto lako zamisliti – treba samo da pokušamo. Tačno je da jeste lako, i previše lako. Koronavirus zahteva surovu istinu, a

---

¹ Eng. imagine, prim. prev.

² John Lennon, “Imagine,” produced by John Lennon, Yoko Ono, and Phil Spector, Abbey Road, London, 1971.

ne zamišljanje koje je lako. Bog i njegova reč su istina koja nam je potrebna – Stena na kojoj stojimo. Dakle, moj cilj je da ukažem na istinu, a ne da je izmislim. Moj cilj je da razumem ono što je Bog rekao i da se složim s time, ne da zamišljam.

Ukazaću na ono što Biblija uči, a onda ću ukazati na vezu s koronavirusom. Na vama je da prosudite šta je pravedno.

Ovo govorim zato što je to Isus rekao o „prepoznavanju vremena“. Isus je bio razočaran što su ljudi bili sposobni da koriste svoj razum da procene kakvo će biti vreme, a nisu umeli da prepoznaju Božje delovanje u istoriji:

Licemer, znate da procenite izgled zemlje i neba, a kako ne prepoznajete ovo vreme? A zašto i sami od sebe ne sudite šta je pravedno? (Luka 12:56-57).

Dakle, nadam se da ćete tražiti pomoć od Boga, razmotriti Božju reč, sami prosuditi šta je pravedno. Nadam se ćete ono što govorim proveriti uz pomoć Pisma (1. Jov. 4:1) i zadržati ono što je dobro (1. Sol. 5:21).

ŠEST PUTEVA KOJIMA ĆU IĆI

Mnoge stranice mogu biti napisane o svakom od šest odgovora koje ću dati na pitanje: „Šta Bog radi kroz koronavirus?“ Međutim, zbog hitnosti vremena u kome živimo neću se dotacići svega. Ukazaću samo na biblijske istine za koje se nadam da ćete ih se držati kad zatvorite ovu knjigu. Voleo bih kad bismo mogli tim putem da koračamo zajedno, ali tu odluku moram da prepustim vama. Neka vas Bog vodi u tome.

Šta Bog radi kroz koronavirus?

6

OSLIKAVANJE MORALNOG UŽASA

PRVI ODGOVOR

Posredstvom širenja koronavirusa, kao i svih drugih nedaća, Bog ovome svetu pruža opipljivu sliku moralnog užasa i duhovne izopačenosti greha koji omalovažava njega samog.

Greh je uzrok sve fizičke patnje. Treće poglavlje Biblije opisuje dolazak greha na svet. Ono prikazuje greh kao početak globalnog razaranja i patnje (Post. 3:1-19). Pavle ovo sažima u Rimljanim 5:12: „Stoga, kao što je posredstvom jednoga čoveka greh ušao u svet, a grehom smrt, tako je smrt prešla na sve ljude, jer su svi zgrešili“.

Od tada, svet je stanju posrnuća. Sva njegova lepota je ukaljana zlom, prirodnim nepogodama, bolešću i razočaranjima. Bog je stvorio savršeni svet. „Tada pogleda Bog sve što je stvorio, i gle, dobro beše veoma“ (Post. 1:31). Međutim, od pada čovečanstva u greh do danas, ljudska istorija, pored svih dostignuća, predstavlja neprekidan ciklus smrti.

PAD JE SUD

Biblija ovo stanje posrnuća ne posmatra kao prirodno, već kao Božji sud nad svetom koji je prožet grehom. Evo kako Pavle opisuje posledice Božjeg suda nad svetom zbog greha:

A tvorevina Božja potčinjena je ništavnosti ne svojevoljno, nego za volju onoga koji je potčinio, na nadu – da će i sama tvorevina biti oslobođena ropstva propadljivosti – za slobodu slave dece Božje. Znamo, naime, da cela tvorevina Božja zajedno s nama uzdiše i muči se do sada (Rim. 8:20-22).

Ništavnost, ropstvo propadljivosti i uzdisanje predstavljaju slike ovog globalnog razaranja i patnje od trenutka ulaska greha u svet. Pavle kaže da je ovo razaranje zbog Božjeg suda: „A tvorevina Božja potčinjena je ništavnosti... za volju onoga koji je potčinio, na nadu“ (8:20). Satana je nije potčinio *na nadu*. Adam je nije potčinio *na nadu*. Bog ju je potčinio. Kao što Pavle kaže u Rimljanima 5:16: „Sud je, naime, poteškao od jednoga i tako je doveo do osude“.

ČAK SU I NJEGOVA DECA PODLOŽNA SUDU

Bez sumnje, ovaj odeljak je pun nade – „za slobodu slave dece Božje“ (Rim. 8:21). Bog ima predivan plan za novu tvorevinu, gde će „otrti svaku suzu s njihovih očiju“ (Otk. 21:4). Ali zasada smo svi podložni суду. Bog je potčinio свет smrti, nesreći i patnji.

Od ovoga nisu oslobođena čak ni njegova deca – она које је „unapred одредио... да ih usini“ (Ef. 1:5), otkupio krvlju свога Сина (Ef. 1:7) и pozvao на веčни живот (Ef. 1:18) – чак и mi

stradamo i umiremo, što je posledica Božjeg suda zbog pada. „I mi sami, koji imamo prvi dar Duha, i mi sami u sebi uzdišemo očekujući usinovljenje, iskupljenje svoga tela“ (Rim. 8:23). *Hrišćani* ginu od cunamija, umiru u terorističkim napadima i razboljevaju se od koronavirusa.

PROČIŠĆENJE, A NE KAZNA

Razlika za hrišćane – one koji prihvataju Hrista kao svoje najveće blago – jeste ta da naše iskustvo ovog raspadanja ne predstavlja osudu. „Stoga sad nema osude za one koji su u Hristu Isusu“ (Rim. 8:1). Bol koji doživljavamo ima svrhu da nas pročisti, ne da nas kazni.

„Jer nas Bog nije odredio za gnev“ (1. Sol. 5:9). Mi, kao i svi ljudi, umiremo od raznih bolesti i nesreća. Međutim, za one koji su u Hristu, „žalac“ smrti je uklonjen (1. Kor. 15:55). „Smrt [je] dobitak“ (Fil. 1:21). Umreti znači biti sa Hristom (Fil. 1:23)

SATANA JE STVARAN – ALI OGRANIČEN

Kad tvrdim da su patnje u ovom svetu posledica Božjeg suda, ne izbegavam činjenicu da je Satana u velikoj meri uključen u našu celokupnu patnju. Biblija ga naziva „bogom ovoga sveta“ (2. Kor. 4:4), „vladarom ovoga sveta“ (Jn. 12:31) i „vladarem vazdušnih sila“ (Ef. 2:2). On je „ubica ljudski od početka“ (Jn. 8:44), i on „vezuje“ i „savladava“ mnogim bolestima (Lk. 13:16; Dela 10:38).

Međutim, Satana je na uzici koja je u Božjim rukama. On ne može da deluje bez Božje dozvole. On deluje samo sa dopuštenjem i ograničenjem (Jov 1:12; 2:6; Lk. 22:31; 2. Kor. 12:7).

Bog ima konačnu odluku koliku će štetu Satana uzrokovati. On nije pošteđen Božjeg suda, i on nehotice služi Bogu.

KLJUČNO PITANJE

Ovo je pitanje koje naglašava značaj koronavirusa: zašto Bog sprovodi fizički sud nad svetom, kad je učinjeno moralno zlo? Adam i Eva su se usprotivili Bogu. Njihova srca su se okrenula od njega. Izabrali su svoju mudrost u odnosu na njegovu. Izabrali su nezavisnost u odnosu na pouzdanje. Njihovo *protivljene* i *izbor* predstavljali su duhovno i moralno zlo. Greh je prvo bio u *duši*, ne u telu. Prvo se odnosio na Boga, ne na čoveka.

Kao odgovor na moralnu i duhovnu pobunu, Bog je potčinio fizički svet nevoljama i patnji. Zašto? Zašto nije ostavio fizički svet u dobrom poretku a patnju doneo samo ljudskoj duši, pošto se greh tu prvobitno pojavio?

ODGOVOR

Ovo je odgovor koji predlažem: Bog je prokleo fizički svet kako bi fizički užasi, kao što su razne bolesti i nevolje kojima smo okruženi, postale opipljiva slika grozote greha. Drugim rečima, *fizičko zlo je parabola, drama, putokaz koji ukazuje na moralnu grozotu pobune protiv Boga*.

Zašto je ovo prikladno? Zato što smo u svom trenutnom stanju, nakon pada, zaslepljeni grehom, ne možemo da vidi-
mo ili osetimo koliko je greh protiv Boga odvratan. Teško da postoji jedna osoba u svetu koja oseća užas toga da ljudi više vole neke stvari od Boga. Ko ne može da spava zbog toga šta svakodnevno omalovažavamo Boga kad ga zanemaruјemo i protivimo mu se?

Međutim, fizički bol i te tako osetimo! Koliko se samo razbesnimo kad Bog nanese bol našem telu! Možda nećemo žaliti zbog načina na koji svakodnevno ponižavamo Boga u našem srcu, ali ako koronavirus preti našem telu, Bog dobija svu našu pažnju. Međutim, i to je pitanje. *Fizički bol je Božji zvuk trube koji nam govori da nešto užasno nije u redu s ovim svetom.* Bolesti i deformiteti su Božje slike u fizičkom svetu onoga što je greh u duhovnom.

To je istina, iako neki od najpobožnijih ljudi na svetu boljuju od tih bolesti i deformiteta. Posredstvom nevolja Bog unapred pokazuje šta grešnici zasluzuju i šta će jednoga dana na sudu primiti u daleko većoj meri. One su upozorenja. One su pozivi da se probudimo i vidimo moralni užas i duhovnu izopačenost greha protiv Boga.

Kad bismo samo svi mogli da vidimo i osetimo koliko je odvratno, ponižavajuće i gnusno kada se prema našem Stvoritelju ophodimo s nepoštovanjem, kada ga zanemarujemo, ne verujemo mu, kad ga omalovažavamo i kad mu u srcu pružamo manje pažnje nego našoj frizuri.

Neophodno je da ovo vidimo i osetimo, jer se u suprotnom nećemo okrenuti Hristu radi spasenja od izopačenosti greha. Možemo zavapiti da budemo izbavljeni od *kazne za greh*, ali da li vidimo i mrzimo moralnu izopačenost greha koji omalovažava Boga? Ako to ne činimo, to svakako nije zato što nam Bog u fizičkoj patnji – koju, na primer, imamo s koronavirusom – nije pokazao dovoljno jasnu sliku. Dakle, Bog nas ovih dana milosrdno poziva: „Probudite se! Greh protiv Boga je kao ovo što se dešava oko nas! Užasan je, ružan i daleko opasniji od koronavirusa.

DOLAZAK POSEBNOG BOŽANSKOG SUDA

DRUGI ODGOVOR

Za neke ljude će zaraza koronavirusom biti posledica posebnog Božjeg suda zbog njihovih grešnih stavova i dela.

Činjenica je da je sva patnja posledica pada i rezultat toga što je u svet ušao greh koji omalovažava Boga, ali to ne znači da je svako pojedinačno stradanje poseban sud nad ličnim gresima. Na primer, Jovovo stradanje nije bilo zbog određenog greha. Prva rečenica te knjige jasno pokazuje: „Jov... beše dobar i pravedan, i bojaše se Boga, i uklanjaše se oda zla“ (Jov 1:1).

Takođe, kao što smo i ranije videli, Božji narod može da iskusi mnoge fizičke posledice njegovog suda. Apostol Petar o tome govori na sledeći način:

Jer je vreme da sud počne od kuće Božje; ako pak prvo od nas počinje, kakav će biti kraj onih koji su neposlušni Božjem evanđelju? I „ako se pravednik jedva spasava, gde će se pokazati bezbožnik i grešnik?“ (1. Pet. 4:17-18).

Za „kuću Božju“ ovaj Božji sud ima cilj da *procisti*, ne da *kazni*. Dakle, on nije kazna. Nije svaka patnja vid posebnog Božjeg suda zbog pojednih grehova. Međutim, Bog nekada koristi bolesti kao određeni vid suda nad onima koji su ga odbacili i odaju se grehu.

PRIMERI POSEBNOG SUDA ZBOG POJEDINIH GREHOVA

Pružiću dva primera posebnog suda nad pojedinim gresima.

U 12. glavi Dela apostolskih, car Irod je uzvisio sebe tako što je dozvolio da ga ljudi nazovu bogom. „U to ga odmah udari anđeo Gospodnji, zato što nije dao slave Bogu, i bi izjeden od crva, i izdahnu“ (Dela 12:23). Bog može tako da postupi sa svima koji uzvisuju sebe. To znači da treba da budemo zadivljeni time što mnogi današnji vladari ne padaju mrtvi zbog svoje oholosti pred Bogom i ljudima. Božje uzdržavanje je veliko milosrđe.

Drugi primer je greh upražnjavanja homoseksualnih odnosa. U Rimljanima 1:27 apostol Pavle govorи: „Isto tako i ljudi ostaviše prirodno opštenje sa ženom i u svojoj požudi raspalije se jedan na drugoga, tako da ljudi s ljudima čine sram i na sebi primaju zasluženu platu za svoju zabludu“. Ova „zaslužena plata“ se odnosi na bolnu posledicu njihovog greha koju „na sebi primaju“.

Ova „zaslužena plata“ je samo jedan primer Božjeg suda koji vidimo u Rimljanima 1:18, gde se kaže: „Gnev Božji pak otkriva se sa neba na svaku bezbožnost i nepravednost ljudi, koji nepravednošću zadržavaju istinu“. Stoga, iako nije sva patnja poseban sud zbog određenog greha, neka patnja to jeste.

NEKA SVAKO ISPITA SVOJE SRCE

Dakle, koronavirus nikad nije jednostavan i jasan znak kazne nad nekom osobom. Hrišćani koji su najispunjjeniji ljubavlju i Duhom, i čiji gresi su oprošteni u Hristu, mogu umreti od bolesti koronavirusa. Međutim, svako od nas treba da ispita svoje srce i razluči da li je njegovo stradanje Božji sud zbog njegovog načina života.

Ako dođemo k Hristu, možemo biti sigurni da naše stradanje nije Božji sud koji ima cilj da nas kazni. U to možemo biti sigurni zato što je Isus rekao: „Zaista, zaista, kažem vam: ko sluša moju reč i veruje onome koji me je poslao, ima večni život i *ne dolazi pred sud*, nego je prešao iz smrti u život“ (Jn. 5:24). Nema osude za one koji su u Hristu Isusu (Rim. 8:1). Ako smo u Hristu, naše stradanje predstavlja disciplinu, ne zatiranje. „Jer koga Gospod ljubi, onoga kara, a bije svakoga sina koga prima“ (Jev. 12:6).

8

PRIPREMA ZA DRUGI HRISTOV DOLAZAK

TREĆI ODGOVOR

Koronavirus je bogomdan poziv da se pripremimo za drugi Hristov dolazak.

Iako je istorija hrišćanske crkve ukaljana promašenim predskazanjima o kraju sveta, istina koja se ne menja je da će se Isus Hristos vratiti. „Ljudi Galilejci“, rekao je andeo prilikom Isusovog vaznesenja „što stojite i gledate na nebo? Ovaj Isus, koji je od vas vaznet na nebo, doći će na isti način kako ste ga videli da odlazi na nebo“ (Dela 1:11).

Kad se vrati, Isus će suditi svetu:

A kada dođe Sin čovečiji u svojoj slavi i svi anđeli s njime, onda će sesti na presto slave svoje; i biće okupljeni pred njim svi narodi, i on će ih odvojiti jedne od drugih, kao što pastir odvaja ovce od jaraca (Mt. 25:31-32).

Za one koji nisu spremni da se susretnu sa Hristom, taj dan će doći iznenada kao zamka:

Ali se čuvajte da vaša srca ne otežaju od mamurluka, pitanstva i briga za život, i da vam taj dan ne dođe iznenada kao zamka (Lk. 21:34-35).

POROĐAJNE MUKE

Isus je rekao da će postojati naznake njegovog dolaska – ratovi, glad, zemljotresi (Mt. 24:7). Ove naznake je nazvao „porođajnim mukama³“ (Mt. 24:8). One prikazuju sliku zemlje kao žene koja se porađa, pokušava da rodi novi svet koji će Isus stvoriti kad dođe.

Pavle koristi istu sliku u Rimljanima 8:22 kad govorи o porođajnim bolovima kao o *svim* uzdisajima ovog doba – svim patnjama usled prirodnih nepogoda i bolesti (poput koronavirusa). Naše bolesti su deo porođajnih bolova ovog sveta. Mi uzdišemo dok čekamo otkupljenje svoga tela koje će se desiti prilikom Isusovog povratka, kada će nas on vaskrsnuti i dati nam nova, proslavlјena tela (Fil. 3:21):

A ono što je stvoreno... će u slavnoj slobodi Božje dece i samo biti oslobođeno robovanja raspadljivosti. Znamo, naime, da sve što je stvoreno, sve dosad uzdiše i muči se u *porođajnim bolovima*. Ali ne samo ono nego i mi sami, koji imamo prve plodove Duha, u sebi uzdišemo, iščekujući usinjenje, otkupljenje svoga tela⁴ (Rim. 8:20-23).

OSTANITE BUDNI!

Ono što hoću da kažem je sledeće: Isus želi da ove porođajne muke (uključujući koronavirus) shvatimo kao podsetnike i

³ Savremeni srpski prevod, prim. prev.

⁴ Savremeni srpski prevod, prim. prev.

upozorenja da će on doći i da mi moramo biti spremni. „Vi budite spremni, jer će Sin čovečiji doći u čas kada ne mislite“ (Mt. 24:44).

Ne morate da pogadate datume njegovog dolaska kako biste ozbiljno shvatili ono što Isus govori. Ono što on govori je dovoljno: „Pazite, *bdite*; jer ne znate kad je vreme... *Bdite* dakle; jer ne znate kad će doći gospodar kuće... A što vama govorim, svima govorim, *bdite* (Mk. 13:33-37).

Poruka je jasna: „*Bdite... bdite... bdite*“. Porodajni bolovi fizičkog sveta su tu kako bi preneli istu poruku. Ali koliko samo ljudi nije budno! Iako su užurbani, oni čvrsto spavaju kad je u pitanju povratak Isusa Hrista. Opasnost je velika, a koronavirus je milosrdni poziv da se probudimo i spremimo.

Pripremićemo se samo ako dođemo k Isusu Hristu, primimo oproštenje za greh i hodamo u njegovom svetlu. Tada ćemo biti među onima za koje se kaže:

A vi, braćo, niste u tami – da vas dan kao lupež zatekne,
jer ste svi vi sinovi svetlosti... Ne spavajmo, dakle... jer
nas Bog nije odredio za gnev, nego da stečemo spasenje
posredstvom Gospoda našega Isusa Hrista koji je umro
za nas da s njim zajedno živimo – bilo da smo budni,
bilo da spavamo (1. Sol. 5:4-10)

9

USAGLAŠAVANJE NAŠEG ŽIVOTA SA BESKRAJNOM HRISTOVOM VREDNOŠĆU

ČETVRTI ODGOVOR

Koronavirus predstavlja Božji prasak groma koji nas sve poziva da se pokajemo i usaglasimo naš život sa beskrajnom vrednošću Hrista.

Koronavirus nije jedinstveni poziv na pokajanje. Tačnije, sve prirodne nepogode – bilo da je reč o poplavama, gladi, skakavcima, cunamijima ili bolestima – predstavljaju Božji bolni i milosrdni poziv na pokajanje.

Ovo vidimo iz načina na koji Isus odgovara na pitanje o prirodnim nepogodama u Luki 13:1-5:

U isto vreme dodoše neki i javiše mu za Galilejce čiju je krv Pilat pomešao sa njihovim žrtvama. On odgovori i reče im: mislite li da su ovi Galilejci bili grešniji od svih Galilejaca, što su tako postradali? Ne, kažem vam, nego ako

se ne pokajete, svi ćete tako izginuti. Ili mislite da su onih osamnaest, na koje je pala kula u Siloamu i pobila ih, bili više krivi od svih jerusalimskih stanovnika? Ne, kažem vam, nego ako se ne pokajete, svi ćete tako izginuti.

Pilat je pobio ljude u hramu. Kula u Siloamu je pala i ubila osamnaest prolaznika. Jedna nesreća je bila posledica ljudske zlobe, druga je očigledno bila nesrećni slučaj.

ZNAČENJE NESREĆA – ZA VAS

Mnoštvo ljudi želi da od Isusa sazna: „Šta ovo znači? Da li je to Božje delo posebnog suda zbog pojedinih greha?“ Isusov odgovor je neverovatan. On pokazuje kakav je značaj ovih nesreća za sve ljude, ne samo za one koji su poginuli. U oba slučaja, on kaže: „Ne, oni koje je pobio Pilat i oni na koje je pala kula nisu veći grešnici od vas“.

Vas? Zašto im ukazuje na *njihov* greh? Nisu od njega tražili mišljenje o *svojim* gresima. Zanimali su ih životi drugih ljudi. Hтели су да znaju šta su te nesreće značile za njihove žrtve, a ne za sve ostale.

Upravo zbog toga je Isusov odgovor neverovatan. U suštini, on je rekao šta je značenje tih nesreća za *sve*, a njihova poruka je: „Pokajte se ili ćete izginuti“. To je rekao dva puta: „Kažem vam, nego ako se ne pokajete, svi ćete tako izginuti“ (Lk. 13:3), i: „Kažem vam, nego ako se ne pokajete, svi ćete tako izginuti“ (Lk. 13:5).

MILOSRDNI POZIV DOK JOŠ IMA VREMENA

Šta je Isus uradio? Preusmerio je čuđenje ljudi. Čuđenje koje je podstaklo ove ljude da postave pitanje Isusu bilo je

iz pogrešnih razloga. Oni su se čudili što su neki ljudi bili surovo ubijeni ili što su besmisleno nastradali. Međutim, Isus govori: „Treba da se čudite što vi niste ti koji su ubijeni ili poginuli. Odnosno, ako se ne pokajete, i sami ćete jednoga dana iskusiti isti sud“.

Na osnovu ovoga zaključujem da Bog preko svih ovakvih nesreća šalje poruku milosrđa. Poruka glasi da smo svi grešnici koje čeka smrt, a nevolje su Božji milostivi poziv da se pokajemo i spasimo dok još ima vremena. Isus se od mrtvih okreće živima i u suštini govori: „Hajde da ne pričamo o mrtvima; hajde da pričamo o vama. Ovo je važnije. To što se desilo njima govori vama. Vaš najveći problem nije njihov greh, već vaš“. Mislim da je ovo Božja poruka svetu usred širenja koronavirusa. On poziva svet da se pokaje dok još ima vremena.

ŠTA ZNAČI POKAJANJE?

Hajde da budemo određeniji. Šta znači *pokajanje*? Ova reč u Novom zavetu označava promenu srca i uma. Ne spoljašnju promenu mišljenja, već duboku transformaciju zbog koje ćemo prepoznati i vrednovati Boga i Isusa zbog onoga što oni zaista jesu. Isus je ove promenu opisao ovako:

Ljubi Gospoda Boga svoga svim srcem svojim i svom dušom svojom i svom mišlju svojom (Mt. 22:37).

Ko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostonjan, i ko ljubi sina ili kćer više nego mene, nije mene do-stojan (Mt. 10:37).

Drugim rečima, najosnovnija promena srca i uma koju pokajanje zahteva je da Bog postane najvredniji u našem životu i da nam Isus postane važniji od svih drugih ljudskih odnosa.

ZAŠTO NAM ISUS PRETI SMRĆU?

Isus nam govori da ćemo svi izginuti ako se ne pokajemo što smo odbacili Boga kao nešto najvrednije u životu i umesto njega zavoleli druge stvari (Rim. 1:22-23). Više smo čeznuli za novcem, zabavom, prijateljima i porodicom nego za Hristom. Razlog zbog kojeg svi zaslužujemo da izginemo nije spisak pravila koja smo prekršili, već to što smo prezreli beskrajnu vrednost svega onoga što nam Bog daje u Isusu Hristu.

OSVEŠĆENJE OD SAMOUBILAČKIH SKLONOSTI

Pokajanje podrazumeva da se osvestimo od samoubilačke sklonosti da čeznemo za bezvrednim bakrom kad je tu i zlato, za peskom kad možemo imati čvrstu stenu, ili za životom u straćari kad nam se nudi odmor na moru. K. S. Luis piše:

Mi smo malodušna stvorenja koja se zamajavaju opijanjem, seksom i ambicijom dok nam se nudi večna radoš, poput neukog deteta koje i dalje želi da pravi pite od blata u nekoj straćari, jer ne može da zamisli kako izgleda odmor na moru. Previše se lako zadovoljavamo.⁵

---

⁵ C. S. Lewis, "The Weight of Glory," in *The Weight of Glory and Other Addresses* (1949; repr., New York: Harper, 2009), 26, (Citat na srpskom jeziku je preuzet iz knjige Džona Pajpera „Čežnja za Bogom, razmišljanja hrišćanskog hedoniste“, prevod: Teodora Miceva, prim. prev.)

„Večna radost“ o kojoj Luis govori je spoznanje Hristove vrednosti, lepote i veličine, uživanje u njima, kao i njihovo deljenje sa drugima.

PROBUĐENI KAKO BISMO SE OSLONILI NA HRISTA

Ono što Bog preko koronavirusa radi nam slikovito i bolno pokazuje da nam ništa u ovom svetu ne može pružiti sigurnost i zadovoljstvo kakve nalazimo u beskrajnoj veličini i vrednosti Isusa Hrista. Ova globalna pandemija nam oduzima slobodu kretanja, odlaska na posao i fizičke bliskosti sa ljudima. Oduzima nam našu sigurnost i udobnost, a u krajnjem slučaju može da nam oduzme i život.

Bog nas izlaže takvim gubicima da bi nas probudio kako bismo se oslonili na Hrista. Drugim rečima, Bog koristi nevoљe kao priliku da svetu ponudi Hrista zato što Hristova uzvišena veličina, koja može da zadovolji svaku ljudsku potrebu, sija još jače kad je Hristos izvor naše radosti usred stradanja.

DAR BEZNAĐA

Razmislite, na primer, zašto je Bog doveo Pavla do tačke где је izgubio svaku nadu да ће остати у животу:

Hoćemo, naime, da znate, braćo, da je nevolja koja nas je snašla u Maloj Aziji toliko prevazilazila naše snage, da smo izgubili svaku наду ћemo остати у животу. У ствари, у себи smo se već pomirili sa smrtnom kaznom, da se ne bismo pouzdali u sebe, nego u Boga koji uskršava mrtve⁶ (2. Kor. 1:8-9).

---

⁶ Novi srpski prevod, prim. prev.

Pavle ne vidi svoje iskustvo beznađa kao nešto nasumično ili od Satane, već kao nešto što ima svrhu. On govori da je ta svrha od Boga: ovo životno ugrožavajuće iskustvo se desilo „da se ne bismo pouzdali u sebe, nego u Boga koji uskrسava mrtve“ (1:9).

Ovo je poruka koju nam šalje koronavirus: prestanite da se oslanjate na sebe i okrenite se Bogu. Vi ne možete čak ni smrt da *sprečite*, a Bog može da *васкrsne* mrtve. Naravno, „pouzdati se u Boga“ ne znači da će hrišćani postati besposličari. Hrišćani nikada nisu bili besposličari. To znači da razlog, način i cilj svega što radimo dolazi od Boga. Kao što je Pavle rekao: „Nego se potrudih više od svih njih, ali ne ja, nego blagodat Božja sa mnom“ (1. Kor. 15:10).

Koronavirus nas poziva da Bog postane najvažnija, sveprožimajuća stvarnost u našem životu. Naš život zavisi od njega više nego što zavisi od disanja. A Bog nam ponekad oduzme dah kako bi nas privukao k sebi.

ZNAČAJ TRNJA

Razmislite i o Božjoj svrsi kad je reč o Pavlovom bolnom trnu u telu:

A na neizmerna otkrivenja, – da se ne bih poneo, – dat mi je trn u telu, satanin anđeo, da me čuška – da se ne ponosim. Za ovoga sam triput molio Gospoda – da odstupi od mene. I on mi je rekao: dosta ti je moja blagodat; jer sila nalazi svoje ispunjenje u slabosti. Stoga ću se najradije hvaliti svojim slabostima, da se Hristova sila nastani u meni (2. Kor. 12:7-9).

Pavle je bio blagosloven neizmernim otkrivenjima. Bog je video opasnost od ponosa. Satana je video opasnost od istine i radosti. Bog je učinio da Satanine namere da se uništi Pavlovo svedočenje posluže Pavlovoj poniznosti i zadovoljstvu. Pavlu je dat trn u telu – „satanin andeo“, ali i andeo od Boga! Ne znamo šta je taj trn bio, ali znamo da je trnje uzrokuje bol. Ta-kođe znamo da je Pavle tri puta molio da ga Isus ukloni.

Međutim, Isus to nije uradio. Taj bol je služio njegovoj određenoj svrsi, koju otkriva kad Pavlu odgovara: „Sila nalazi svoje ispunjenje u slabosti“ (12:9). Božja svrha je da u Pavlovoj nepokolebljivoj veri i radosti Hristos bude prikazan kao vredniji od zdravlja. Kako Pavle odgovara na to? „Stoga ću se *najradije* hvaliti svojim slabostima“ (12:9).

Najradije! Kako je ovo moguće? Zašto je Pavle spremjan da prigrli svoj trn s radošću? Zato što je njegov najveći cilj u životu da proslavi Hrista na svom telu – bilo životom, bilo smrću (Fil. 1:20). Spoznati Hristovu lepotu, smatrati Hrista najvećim blagom i predstaviti ga pred ovim svetom kao boljeg od zdravlja i samog života, za Pavla je predstavljalo istinsku radost. Divna pesma koja nosi naslov „Trn“, koju je napisala Marta Snel Nikolson (1898-1953), završava se ovim rečima:

Uvidela sam da On nikada ne daje trn odvojeno od milosti,
On sklanja veo koji skriva Njegovo lice i trnom ga pribada na
stranu.

DOBITAK U GUBITKU

Pavle je prigrlio gubitak, delimično, zato što je tim gubitkom zadobio više Hrista:

ŠTA BOG RADI POSREDSTVOM KORONAVIRUSA?

Ja u stvari i sada sve smatram za štetu prema prevaznom poznanju Hrista Isusa, Gospoda svoga, zbog koga sve izgubih i sve smatram za smeće, da bih Hrista dobio (Fil. 3:8).

Dakle, pokajati se znači iskusiti promenu srca i uma posle koje Boga u Hristu smatramo vrednijim nego celi život. „Jer je dobrota Tvoja *bolja od života*. Usta bi moja hvalila Tebe“ (Ps. 63:3). Takva je bila Pavlova vera. Ovo je bila istina u njegovom životu i smrti. U životu, jer je Hristos izvor svakog zadovoljstva i bolji od svega drugog. U smrti, jer „obilje je radosti pred licem *Tvojim*, uteha u desnici *Tvojoj* doveka“ (Ps. 16:11).

Pandemija koronavirusa je iskustvo gubitka – od najmanjeg gubitka pogodnosti, do najvećeg gubitka života. Ako znamo tajnu Pavlove radosti, naš gubitak može postati dobitak. To je ono što Bog poručuje ovome svetu. Pokajte se i usaglasite vaš život sa beskrajnom vrednošću Hrista.

10

SPOSOBNOST DA ČINIMO DOBRA DELA UPRKOS OPASNOSTI

PETI ODGOVOR

Koronavirus je Božji poziv njegovom narodu da prevaziđe samosažaljenje i strah i u hrabroj radosti čini dobra dela ljubavi na slavu Božju.

Isus je učio svoje sledbenike: „Neka zasvetli vaša svetlost pred ljudima, da vide vaša dobra dela i proslave Oca vašega koji je na nebesima“ (Mt. 5:16). Često ne primećujemo sledeće: ako smo so zemlje i svetlost sveta na ovaj način, onda je to delotvornije, jer dobra dela činimo usred stradanja.

SVETLOST U TAMI OPASNOSTI

Isus je rekao: „Blaženi ste kad vas nagrde i usprogone i nabede svakim zlom lažući mene radi. Radujte se i kličite, jer je nagrada vaša velika na nebesima“ (Mt. 5:11-12). Nakon toga, u nastavku, govori: „Vi ste so zemlje... Vi ste svetlost sveta“ (Mt. 5:13-16).

Ukus i sjaj hrišćanstvu ne daju samo dobra dela, već dobra dela učinjena uprkos opasnosti. Mnogi nehrišćani čine dobra dela. Međutim, ljudi retko kad zbog njih daju slavu Bogu.

Tačno je da opasnost u Mateju 5 nije predstavljala bolest, već progonstvo, ali princip ostaje isti. Dela ljubavi u kontekstu opasnosti – bilo da je u pitanju bolest ili progonstvo – ja-snije ukazuju na činjenicu da iza njih стоји нада у Boga. Na primer, Isus govori:

Nego kad priređuješ gozbu, zovi siromahe, kljaste, hrome, slepe; i bićeš blažen što ne mogu da ti uzvrate; uzvratiće ti se o uskrsu pravednih (Lk. 14:13-14).

Nada u Boga za život posle smrti („uzvratiće ti se o uskrsu pravednih“) daje nam snagu i istrajnost za dobra dela koja neće biti nagrađena u ovom životu. Isto je i kad je reč o delima koja nas izlažu opasnosti, naročito smrtnoj opasnosti.

KAKO JE PETAR PRIMENIO ISUSOVU UČENJE

Apostol Petar više nego bilo koji novozavetni pisac govori o jasnom Isusovom učenju o dobrom delima:

Vladajte se dobro među mnogoboćima, da bi upravo u onome za šta vas klevetaju kao zločince, na osnovu vaših dobrih dela – kad ih sagledaju – proslavili Boga na dan pohodenja (1. Pet. 2:12).

Isti stav ima i kad govori o dobrom delima usred opasnosti: „Stoga i stradalnici po Božjoj volji neka preporučuju svoje duše vernom Tvorcu čineći dobro“ (1. Pet. 4:19). Drugim rečima, ne dozvolite da vas vaše mogućnosti ili okolnosti usred stradanja spreče da činite dobra dela.

HRISTOS JE UMRO DA BI NAS OSPOSOBIO ZA DOBRA DELA USRED OPASNOSTI

Petar povezuje ovaj novi način života sa Isusovom smrću za naše grehe: „On je na svom telu poneo naše grehe na drvo, da umrevši gresima da živimo za *pravednost*⁷“ (1. Pet. 2:24). Hristovom zaslugom hrišćani usmrćuju greh i predaju se činjenju dobrih dela pravednosti.

Pavle na isti način povezuje Isusovu smrt i revnost hrišćana za dobrim delima: „[Hristos] koji je dao samoga sebe za nas, da nas izbavi od svakoga bezakonja i očisti sebi narod koji mu pripada, koji *revnuje za dobra dela*“ (Titu 2:14).

Pavle je takođe jasan kad kaže da su ova dobra dela namenjena kako za hrišćane, tako i za nehrišćane. „Stoga, dakle, činimo dobro *svima* dok imamo vremena, a najviše onima koji pripadaju našoj verskoj porodici“ (Gal. 6:10). „Gledajte da niko nikome ne uzvrati zlo za zlo, nego svagda idite za onim što je dobro – među sobom *i prema svima*“ (1. Sol. 5:15).

HRISTOS SE PROSLAVLJA U RIZIČNOJ DOBROTI

Krajnji Božji cilj za nas kao njegov narod je da proslavljamo njegovu uzvišenost i veličamo vrednost njegovog Sina Isusa Hrista. „Ako, dakle, jedete, ako pijete, ako ma šta činite, sve činite na slavu Božju“ (1. Kor. 10:31). „Shodno mom čvrstom očekivanju i nadanju da... će se... Hristos sasvim slobodno veličati na mom telu – bilo životom, bilo smrću“ (Fil. 1:20, moj prevod). Dakle, da Bog bude proslavljen u svemu i da

---

⁷ Novi srpski prevod, prim. prev.

Hristost bude uzvišen u životu i smrti. To je najveći bogom-dan cilj ljudskog života.

Prema tome, jedna od Božjih svrha za ljude usred koronavirusa je da usmrte samosažaljenje i strah, kao i da čine dobra dela uprkos opasnosti. Hrišćani teže služenju, a ne udobnosti, kao i ljubavi, a ne sigurnosti. Takav je naš Spasitelj i zbog toga je umro.

PRIMER RANE CRKVE

U svojoj knjizi „Pobeda hrišćanstva“ Rodni Stark ukazuje na to da je u prvim vekovima hrišćanske crkve „istinska promena dolazila zbog principa da hrišćanska ljubav i milosrđe moraju da prevaziđu granice porodica, pa čak i krug vernika, i budu iskazane svima onima koji imaju potrebe“.⁸

Dve velike epidemije su pogodile rimsко carstvo 165. i 251. godine nove ere. Van hrišćanske crkve nije bilo kulturološke osnove za milosrđe i požrtvovanost. „Nije postajalo uverenje da je bogovima stalo do ljudskih problema.“⁹ Isto tako, „milosrđe je smatrano karakternom manom, a sažaljenje patološkom emocijom, jer je milosrđe podrazumevalo pružanje *nezasluzene* pomoći ili olakšanja, što je bilo oprečno pravdi“.¹⁰

Dok je jedna trećina carstva umirala od bolesti, lekari su pobegli u svoje kuće na selima. Oni koji su imali simptome bolesti izbacivani su iz sopstvenih kuća. Sveštenici su napustili

---

⁸ Rodney Stark, *The Triumph of Christianity: How the Jesus Movement Became the World's Largest Religion* (New York: Harper, 2011), 113.

⁹ Stark, *Triumph of Christianity*, 115.

¹⁰ Stark, *Triumph of Christianity*, 112.

hramove, međutim, kako Stark primećuje: „Hrišćani su tvrdili da imaju odgovore i, što je najvažnije, preduzeli su neophodne korake da pomognu“.¹¹

Odgovori su uključivali oproštenje greha kroz Hrista i nadu u večni život posle smrti. Ovo je bila rado primana poruka u vremenu medicinske bespomoćnosti i krajnjeg beznađa.

Što se tiče preduzetih neophodnih koraka, veliki broj hrišćana se brinuo za bolesne i one na samrti. Pred kraj druge epidemije, episkop Dionisije Aleksandrijski napisao je pismo u kome je hvalio članove svoje crkve:

Većina naše braće je pokazala beskrajnu ljubav i oda-nost, nikada ne štedeći sebe i misleći samo na druge.

Bez obzira na opasnost, na sebe su preuzeli brigu za bolesne, brinući se za svaku njihovu potrebu, služeći im u Hristu i zajedno sa njima napuštajući ovaj život u spo-kojnoj radosti.¹²

ZAPUŠENA USTA BEZUMNIH CAREVA

S vremenom je ova kontrakulturološka briga za bolesne i si-romašne, podstaknuta verom u Hrista, dosegla mnoge ljude, čineći da se odvrate od svuda prisutnog neznabotvra. Dva veka kasnije, kada je rimski car Julijan Flavije (332-363. nove ere) želeo da udahne novi život u drevnu rimsку religiju, a hrišćanstvo je video kao rastuću pretnju, u besu je pisao rim-skom prvosvešteniku u Galatiji:

---

¹¹ Stark, *Triumph of Christianity* 116.

¹² Stark, *Triumph of Christianity*, 117.

Ateizam [to jest, hrišćanska vera] je dosta napredovao zbog svog ljubavlju ispunjenog služenja ukazanog neznancima i brige oko sahranjivanja mrtvih. Sramota je da ne postoji nijedan Jevrejin koji je prosjak i da bezbožni Galilejci [to jest, hrišćani] ne brinu samo za svoje siromašne, već i za naše; dok oni koji su naši uzaludno iščekuju pomoć koju bi trebalo mi da ukažemo.¹³

OLAKŠANJE PATNJE KOJU JE POSLAO BOG

Ne postoji protivrečnost između pogleda na koronavirus kao Božjeg dela i poziva hrišćana da rizikuju svoj život kako bi olakšali patnju koju on uzrokuje. Od trenutka pada, kada je Bog potčinio svet grehu i patnji, odredio je da njegov narod teži da pomogne onima koji ginu, iako je on taj koji odredio sud za njih same. Sam Bog je u Isusu Hristu došao na ovaj svet da spasi ljude od svog pravednog suda (Rim. 5:9). To je značenje Hristovog krsta.

Prema tome, dobra dela Božjeg naroda će podrazumevati molitve za isceljenje bolesnih, molitve da Božja ruka zaustavi pandemiju i da Bog svojim proviđenjem pruži lek. Molimo se za koronavirus i radimo da umanjimo njegove teške posledice. Isto kao što se Abraham Linkoln molio za kraj građanskog rata i radio na tome da ga okonča, iako ga je video kao Božji sud:

Iskreno se nadamo – gorljivo se molimo – da ova strašna pošast rata ubrzo prođe. Ipak, ako je Božja volja, neka se nastavi sve dok sve bogatstvo nagomilano tokom dvesta

---

¹³ Stephen Neill, *A History of Christian Missions*, 2nd ed. (New York: Penguin, 1986), 37–38.

pedeset godina nenagrađenog teškog rada robova ne pro-
padne i dok svaka kap krvi potekla zbog biča ne bude na-
plaćena još jednim bolom koji je naneo mač. Rečeno je
pre tri hiljade godina, a i danas treba da se kaže: sudovi
Gospodnji su istinski i pravedni.“

Bog ima svoju ulogu – u velikoj meri nama skrivenu. Mi
imamo svoju ulogu. Ako mu verujemo i ako smo poslušni
njegovoj reči, Bog će našom službom suvereno ostvariti svoje
mudre i dobre ciljeve.

11

SLOBODA DA SE DOSEGNU NARODI

ŠESTI ODGOVOR

Posredstvom koronavirusa Bog širom sveta čini da se hrišćani prenu iz svog ustaljenog života, oslobađa ih za nešto novo i radikalno i šalje ih da nose Hristovo evanđelje nedosegnutim narodima sveta.

Povezati koronavirus sa misijom se možda čini kao čudna ideja, jer su zbog koronavirusa sva putovanja, migracije i misije obustavljeni na neko vreme. Međutim, nemam na umu neki kratkoročni period. Bog je koristio stradanje i drastične promene u istoriji da pokrene svoju crkvu da ide na mesta gde je to potrebno. Želim da kažem da postoji mogućnost da će to uraditi ponovo preko dugoročnog uticaja koronavirusa.

PROGONSTVO KAO MISIJSKA STRATEGIJA

Uzmite u obzir, na primer, kako je Bog učinio da njegov narod izađe iz Jerusalima i krene u misiju, u Judeju i Samariju.

Isus je zapovedio svojim učenicima da evenđelje prenesu po celom svetu, uključujući „Jerusalim... po svoj Judeji, i Samariji, i sve do kraja zemlje“ (Dela 1:8). Međutim, do vremena u Delima 8, misija kao da je stala u Jerusalimu.

Šta je bilo potrebno da se crkva pokrene na misiju? Bila je potrebna Stefanova smrt i progostvo koje je usledilo. Čim je Stefan ubijen zbog evanđelja (Dela 7:60), počelo je progostvo:

Onoga dana nasta i veliko gonjenje Crkve u Jerusalimu; sem apostola svi su bili rasejani po krajevima Judeje i Samarie... Rasejani međutim prolazahu svuda i propovedahu reč Božju (Dela 8:1-4).

To je način kako je Bog pokrenuo svoj narod – kroz stradanje i progostvo. U najmanju ruku, rezultat je da su „Judeja i Samarija“ čuli propovedanje evanđelja. Božji putevi nisu naši putevi, ali njegova misija je sigurna. Isus je to isto rekao, a njegova reč ne može da podbací. „Sazidaću Crkvu svoju, i vrata adova neće je nadvladati“ (Mt. 16:18). „I propovedaće se ovo evanđelje o carstvu po svemu svetu za svedočanstvo svima narodima“ (Mt. 24:14). Isus ne kaže: „Možda će se propovediti“, već „propovedaće se“.

PREPREKE KAO STRATEŠKI NAPREDAK

Možda mislimo da je koronavirus prepreka za misiju u svetu. Ja sumnjam u to. Božji načini često podrazumevaju prividne prepreke koje rezultiraju velikim napretkom.

Dana 9. januara 1985, pastor bugarske kongregacijske crkve Hristo Kuličev bio je uhapšen i pritvoren. Njegov zločin je bio to što je propovedao u svojoj crkvi, uprkos tome što je

država postavila drugog čoveka za pastora, koga zajednica nije izabrala. Njegovo suđenje je bilo sramota za pravosuđe, a osuđen je na osam meseci zatvora. Dok je bio u zatvoru, on je govorio o Hristu na svaki mogući način.

Kad je izašao, napisao je: „I zatovorenici i stražari su postavljali mnoga pitanja, i ispostavilo se da je naša služba bila plodonosnija u zatvoru nago što smo mogli očekivati da smo bili u crkvi. Bolje smo služili Bogu kada smo bili u zatvoru nego da smo bili slobodni“.¹⁴

To je često način na koji Bog radi. Raširenost i ozbiljnost koronavirusa su previše velike da ih Bog ne iskoristi. One će poslužiti njegovom nezaustavljivom globalnom planu evangelizacije sveta. Hristos nije uzalud prolio svoju krv. Knjiga Otkrivenja 5:9 govori da je tom krvlju „iskupio Bogu ljude od svakog plemena i jezika i naroda i narodnosti“. On će primiti nagradu za svoje stradanje, a čak i pandemije će poslužiti da se ispuni Veliko poslanje.

---

¹⁴ Herbert Schlossberg, *Called to Suffer, Called to Triumph* (Portland, OR: Multnomah, 1990), 230.

ZAVRŠNA MOLITVA

Oče,

U našim najboljim trenucima, po tvojoj milosti, mi ne spavamo u Getsimaniji. Budni smo i slušamo molitvu tvog Sina. On u dubini svoga srca zna da mora postradati, ali u svojoj savršenoj ljudskosti vapi: „Ako je moguće, neka me mimođe ova čaša“.

Na isti način, duboko u srcu osećamo da si ti u svojoj mudrosti odredio ovu pandemiju sa dobrom i neophodnom svrhom. Mi isto moramo da stradamo. Tvoj Sin je bio nevin, mi nismo.

Pa ipak, kao nesavršeni ljudi vapimo zajedno s njim: „Ako je moguće, neka nas mimođe ova čaša“. Gospode, bolno, pravedno i milosrdno delo koje si odlučio da činiš, čini brže. Ne odugovlači sa sudom i ne odlaži da se sažališ. Gospode, u tvom milosrdju seti se siromašnih, ne zaboravlja vapaj onih koji stradaju. Molimo se da doneseš obnovu, isčeliš, izbaviš nas – tvoja siromašna i bespomoćna stvorenja – od ove žalosti.

Gospode, upotrebi vreme kad patimo i kad smo ožalošćeni. Očisti svoj narod od nemoćne preokupiranosti ispravnim materijalizmom i zabavom koja zanemaruje Hrista. Učini da ne uživamo u stvarima kojima nas Satana mami. Oslobodi nas od preostalog ukorenjenog ponosa, mržnje i nepravednosti. Pomozi nam da shvatimo koliko je užasno kad oduzimamo slavu koja ti pripada. Otvori oči našeg srca da spoznamo i uživamo u Hristovoj lepoti. Podari nam ljubavi prema tvojoj reči, tvom Sinu i tvojoj volji. Ispuni nas hrabrim saosećanjem prema drugima i proslavi svoje ime u služenju tvog naroda.

Neka tvoja ruka donese probuđenje zbog sveta koji propada. Ne daj da ove strašne reči iz Otkrivenja budu opis ove generacije: „I ne pokajaše se za dela svoja“.

Kao što si dotakao tela, tako sada dotakni uspavane duše. Ne dozvoli da ostanu uspavane u tami ponosa i nevere. U svom velikom milosrđu zapovedi ovim kostima: „Živite!“ Obznani beskrajnu Hristovu vrednost u srcu i životu miliona ljudi.

U Isusovo ime, amin.

INDEKS STIHOVA IZ SVETOG PISMA

Postanje

1:31.....	49
3:1-19.....	49
50:20.....	39

Izlazak

4:11.....	34
8:1-15.....	34
8:16-19.....	34
8:20-32.....	34
10:1-20.....	34
16:6-8.....	34

Ponovljeni zakon

32:39.....	35
------------	----

Isus Navin

10:12-13.....	34
---------------	----

Ruta

1:20-21.....	31
--------------	----

1. Samuilova

2:2.....	30
----------	----

2. Samuilova

22:31.....	20
------------	----

Jov

1:1.....	55
1:12.....	39 , 51
1:21.....	35
1:22.....	35
2:6.....	51
12:13.....	37
36:32.....	34
42:2.....	33

Psalmi

16:11.....	70
19:1.....	22
19:9.....	19
19:10.....	20
31:19.....	29
33:10.....	34
33:11.....	20
34:8.....	23
34:18-19.....	24

INDEKS STIHOVA IZ SVETOG PISMA

40:5.....	46	4:35.....	34
63:3.....	70	Jona	
94:19.....	24	2:10.....	34
105:16.....	34	4:6.....	34
119:89.....	24	4:7.....	34
119:103.....	23		
119:152.....	19	Matej	
119:160.....	24	4:23.....	34
135:6.....	34	5.....	72
147:5.....	19 , 37	5:11-12.....	71
147:8.....	34	5:13-16.....	71
147:16.....	34	5:16.....	71
		7:24.....	19
Poslovice		8:15.....	34
3:5.....	45	10:29.....	34
21:1.....	34	10:29-31.....	40
28:26.....	45	10:37.....	65
30:5.....	24	13:13.....	21
		15:14.....	21
Isajija		16:18.....	80
2:22.....	45	22:37.....	65
8:12-13.....	26	24:7.....	60
28:29.....	19	24:8.....	60
46:9-10.....	33	24:14.....	80
		24:44.....	61
Jeremija		25:31-32.....	59
1:12.....	33		
15:16.....	20	Marko	
		1:11.....	27
Jeremijine tužbalice		7:37.....	34
3:32-33.....	32	9:7.....	27
		13:33-37.....	61
Danilo		Luka	
2:21.....	34	5:24-25.....	34

INDEKS STIHOVA IZ SVETOG PISMA

8:25.....	34	1:19.....	22		
12:56-57.....	48	1:21.....	22		
13:1-5.....	63	1:22-23.....	66		
13:3.....	64	1:23.....	30		
13:5.....	64	1:27.....	56		
13:16.....	51	3:23.....	30		
14:13-14.....	72	4:20.....	30		
18:42.....	34	5:3-5.....	47		
21:34-35.....	60	5:9.....	76		
22:31.....	39 , 51	5:12.....	49		
 <i>Jovan</i>					
1:14.....	22	5:16.....	50		
5:24.....	57	8:1.....	51 , 57		
6:68.....	20	8:20.....	50		
8:44.....	51	8:20-23.....	60		
10:35.....	19 , 23	8:20-22.....	50		
12:31.....	51	8:21.....	50		
14:31.....	27	8:22.....	60		
 <i>Dela apostolska</i>					
1:8.....	80	8:23.....	51		
1:11.....	59	8:28-30.....	40		
4:27-28.....	34	8:32.....	38		
5:19.....	34	8:35-37.....	39		
7:60.....	80	8:38-39.....	39		
8.....	80	11:33.....	37 , 47		
8:1-4.....	80	 <i>1. Korinćanima</i>			
10:38.....	51	10:31.....	73		
12:23.....	56	15:10.....	68		
17:25.....	29	15:55.....	51		
 <i>Rimljanima</i>					
1:18.....	56	 <i>2. Korinćanima</i>			
4:8.....	21 , 51	1:8-9.....	67		
6:10.....	20 , 31	4:4.....	21 , 51		
12:7-9.....	68	12:7-9.....	68		

INDEKS STIHOVA IZ SVETOG PISMA

12:7.....	39 ,	51
12:9.....	69	
12:15.....	15	

Galaćanima

6:10.....	73	
-----------	----	--

Efescima

1:5.....	50	
1:7.....	50	
1:8-9.....	46	
1:11.....	34 ,	45
1:18.....	50	
2:2.....	51	
2:3.....	30	
2:4-5.....	34	
3:4.....	46	
3:10.....	38	

Filipljanima

1:20.....	69 ,	73
1:21.....	51	
1:23.....	51	
3:8.....	70	
3:21.....	60	

Kološanima

1:13.....	27	
-----------	----	--

1. Solunjanima

5:4-10.....	61	
5:9-10.....	13	
5:9.....	51	

5:15.....	73	
5:21.....	48	

2. Timoteju

2:13.....	28	
3:16.....	23	

Titu

2:14.....	73	
-----------	----	--

Jevrejima

12:6.....	57	
-----------	----	--

Jakovljeva

4:13-15.....	16 ,	34
4:15.....	35	

1. Petrova

1:24-25.....	19	
2:12.....	72	
2:24.....	73	
4:17-18.....	55	
4:19.....	72	

2. Petrova

1:21.....	23	
-----------	----	--

1. Jovanova

4:1.....	48	
----------	----	--

Otkrivenje

21:4.....	50	
5:9.....	81	

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад

27-1

27

ПАЈПЕР, Џон, 1946-

Korona virus i Hristos / Džon Pajper ; [prevod Igor Mudri]. - Titel :
Hrišćansko udruženje Projekat Timotej, 2020 (Novi Sad : Spirit). - 87
str. ; 21 cm

Prevod dela: Coronavirus and Christ. - Tiraž 1.000.

ISBN 978-86-81162-14-9

a) Хришћанство

COBISS.SR-ID 12946697

„Ovo je vreme u kom se oseća krhkost sveta. Naizgled čvrsti temelji se ljujaju. Pitane je koje bi trebalo da postavimo je: *Da li stojimo na Steni, Steni koja nikada ne može biti uzdrmana?*“

DŽON PAJPER

Prema izveštajima, 11. januara 2020. godine, prvi smrtni slučaj zbog novootkrivenog koronavirusa (COVID-19) dogodio se u kineskom gradu Vuhanu. Do 11. marta 2020. godine, Svetska zdravstvena organizacija u svetu je proglašila stanje pandemije. Usred ovog straha i nesigurnosti, prirodno je da se zapitamo šta Bog radi.

U knjizi *Koronavirus i Hristos*, Džon Pajper poziva čitaoce širom sveta da se oslonе na čvrstu Stenu, Isusa Hrista, kroz koga se naše duše mogu osnažiti u suverenom Bogu koji sve određuje, upravlja i vlada nad svime kako bi ostvario svoju mudru i dobru svrhu za one koji se pouzdaju u njega. Šta Bog radi kroz koronavirus? Pajper na ovo pitanje nudi šest biblijskih odgovora, pokazujući nam da Bog deluje u ovom trenutku istorije.

DŽON PAJPER je osnivač i vodeći učitelj organizacije DesiringGod.org i predsednik teološke škole Bethlehem College & Seminary. Trideset tri godine je služio kao pastor u Baptističkoj crkvi Betlehem u Minneapolisu, Minesota. Autor je preko pedeset knjiga, uključujući *Čežnja za Bogom, Nemoj protračiti svoj život, i Čitati Bibliju natprirođeno*.

PROJEKATIMOTEJ

TGC
THE GOSPEL COALITION
SOUTHEAST EUROPE

